

A large, stylized number '2' is the central graphic element. It is composed of several overlapping, semi-transparent shapes in shades of grey and olive green. The top part of the '2' is a light grey curve, while the bottom part is a darker grey curve. A vertical bar in the middle is formed by overlapping rectangular shapes in various shades of grey and olive green. The background is white at the top and transitions to a solid olive green at the bottom.

Jaarverslag

Hof van Discipline & Raden van Discipline

Jaarverslag 2019

Hof van Discipline & Raden van Discipline

Inhoud

Jaarverslag 2019 > Inhoud

1.	Voorwoord	5
2.	Over tuchtrechter en tuchtrecht	7
2.1	Algemeen	7
2.2	De tuchtcolleges	9
2.3	Samenstelling van de tuchtcolleges	9
2.4	Wie kan klagen?	10
2.5	Over wie kan worden geklaagd?	10
2.6	Waarover kan worden geklaagd?	11
2.7	Waar moet een klacht worden ingediend?	11
2.8	Instructie door de deken	11
2.9	Voorzittersbeslissing	12
2.10	Behandeling ter zitting	12
2.11	Openbaarheid	12
2.12	Hoger beroep	12
2.13	Maatregelen	13
2.14	Griffierecht en kostenveroordeling	14
2.15	Publicatie van beslissingen	14
2.16	Bijzondere procedures	15
2.17	Nadere informatie	17

3.	Jaarcijfers 2019	19
3.1	Raden van Discipline	19
3.1.1	Aantal advocaten per raad van discipline	19
3.1.2	Aantal zaken	20
3.1.3	Inhoud beslissingen	22
3.1.4	Aard van de gegronde klachten	27
3.2	Hof van Discipline	30
3.2.1	Aantal zaken	30
3.2.2	Herkomst hoger beroepszaken per Raad van discipline	31
3.2.3	Inhoud beslissingen	31
3.2.4	Aard gegronde klachten	33
3.2.5	Bekrachtiging en vernietiging	33
3.2.6	Dekenbezwaren	34
3.2.7	Klachten tegen dekens	34
3.2.8	Beklag- en beroepszaken	34
4.	Schorsingen en schrappingen	37
4.1	Schorsingen (spoed en (deels) onvoorwaardelijk)	37
4.2	Schrappingen	50
5.	Samenstelling colleges in 2019	55
	Hof van Discipline	55
	Raad van Discipline Amsterdam	57
	Raad van Discipline Arnhem-Leeuwarden	58
	Raad van Discipline Den Haag	60
	Raad van Discipline 's-Hertogenbosch	61
6.	Links en informatie	63
	Colofon	64

Voorwoord

Jaarverslag 2019 > Voor

5

Op het moment dat dit jaarverslag verschijnt, overheerst de coronacrisis in vele opzichten ons dagelijks leven. Ook het hof van discipline en de raden van discipline ondervinden er veel gevolgen van. Deze situatie hadden we in 2019 op geen enkele wijze kunnen voorspellen.

Toch is ook 2019 zonder meer een bijzonder jaar. Op 18 september wordt Derk Wiersum, een gerespecteerd advocaat en rechter-plaatsvervanger, vermoord. De schok die dat teweeg brengt, dreunt (ook buiten de beroepsgroep van advocaten) nog steeds na.

Nu naar het tuchtrecht voor advocaten.

In de tuchtrechtspraak wordt nauw samengewerkt. Het begint met de dekens, die zorgen voor de aanlevering van de klachtdossiers. De SOTA (Stichting Ondersteuning Tuchtcolleges Advocatuur) faciliteert het werk van het hof en de raden, door onder meer griffiers en griffiemedewerkers ter beschikking te stellen. De advocatuur levert de (plaatsvervangend) advocaat-leden, de Rechtspraak de (plaatsvervangend) voorzitters en (bij het hof) de (plaatsvervangend) kroonleden. Tenslotte mag de NOvA (Nederlandse Orde van Advocaten) niet onvermeld blijven. Deze financiert de tuchtrechtspraak

in belangrijke mate, zonder dat zij enige invloed uitoefent op de samenstelling van de tuchtcolleges en de inhoud van hun beslissingen.

In 2019 werken we alweer een aantal jaren met de gewijzigde Advocatenwet (2015) en ruim één jaar met de nieuwe Gedragsregels (2018). Veel van wat in 2015 en 2018 nieuw was, is inmiddels 'het nieuwe normaal' geworden. Zo maken het hof en de raden in een substantieel aantal zaken gebruik van de mogelijkheid om een zaak af te doen met een zittingscombinatie van drie in plaats van vijf tuchtrechters.

Dit jaarverslag bevat een keur aan informatie en laat zien hoe het hof en de raden zich inspinnen om invulling te geven aan hun taak binnen het tuchtrecht voor advocaten.

Zo kunt u lezen dat het aantal door de raden gegrond verklaarde klachten redelijk stabiel is (ongeveer één derde), evenals het aantal door het hof gegrond verklaarde beroepen (ongeveer vier tiende).

De zwaarste maatregelen die de tuchtrechters kunnen opleggen, zijn het schorsen van een advocaat en het schrappen van een advocaat van het tableau. Tellen we het aantal schorsingen en schrappingen bij elkaar op, dan hebben in 2019 in vergelijking met 2018 ongeveer evenveel advocaten een van die beide maatregelen opgelegd gekregen.

In hoofdstuk 4 staan de zaken waarin een (deels) onvoorwaardelijke schorsing, een spoedschorsing of een schrapping werd opgelegd op een rijtje.

8 juni 2020

Over tuchtrechter en tuchtrecht

Jaarverslag 2019 > Org 7

2.1 Algemeen

Wat te doen bij klachten over een advocaat?

Wie een klacht heeft over de eigen advocaat kan de klacht eerst met zijn advocaat bespreken en, als men er samen niet uitkomt, met diens klachtenfunctionaris. Informatie hierover is te vinden in de kantoorklachtenregeling die iedere advocaat moet hebben en publiceren. Leidt dit niet tot een oplossing, dan zijn er verschillende mogelijkheden. In sommige gevallen is men bij de deken en raad van discipline (de tuchtrechtelijke weg) aan het juiste adres, soms is bij de [Geschillencommissie Advocatuur](#) of de gewone [civiele rechter](#) meer te bereiken.

De [deken](#) van de plaatselijke orde van advocaten vervult een zogenaamde loketfunctie bij klachten over advocaten. Volgens de wet informeert de deken eenieder over de mogelijkheid tot klacht- en geschillenbeslechting en de mogelijkheid voor partijen om zich tot de rechter te wenden. Zo nodig verwijst de deken door naar andere instanties. Dat geldt dus ook als de klacht niet gaat over de eigen advocaat, maar bijvoorbeeld over de advocaat van de wederpartij. Informatie vindt u ook op de [website](#) van de Nederlandse Orde van Advocaten, de landelijke beroepsorganisatie.

Voor tuchtrechtelijke klachten geldt het volgende.

Wettelijke grondslag

Anders dan het verenigingstuchtrecht van bijvoorbeeld makelaars, maar evenals het tuchtrecht voor bijvoorbeeld notarissen, medici en accountants, is het tuchtrecht voor advocaten bij wet geregeld. [Artikel 46 van de Advocatenwet](#) luidt als volgt :

De advocaten zijn aan tuchtrechtspraak onderworpen ter zake van enig handelen of nalaten in strijd met de zorg die zij als advocaat behoren te betrachten ten opzichte van degenen wier belangen zij als zodanig behartigen of behoren te behartigen, ter zake van inbreuken op het bepaalde bij of krachtens deze wet en de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme, de verordeningen van de Nederlandse orde en ter zake van enig handelen of nalaten dat een behoorlijk advocaat niet betaamt. Deze tuchtrechtspraak wordt uitgeoefend in eerste aanleg door de raden van discipline en in hoger beroep, tevens in hoogste ressort, door het hof van discipline.

In [artikel 46 en de artikelen die daarop volgen](#) is de organisatie van de tuchtrechtspraak en de procedure geregeld.

Onpartijdig en onafhankelijk

De tuchtrechtspraak over advocaten wordt uitgeoefend door onafhankelijke rechtsprekende colleges: in eerste aanleg door de raden van discipline en in hoger beroep, ook laatste instantie, door het hof van discipline.

De tuchtcolleges zijn geen onderdeel van de Orde van Advocaten; zij oordelen onafhankelijk en onpartijdig. De onpartijdigheid en rechterlijke professionaliteit worden extra gewaarborgd doordat er rechters in de colleges zitten. Bij de raden van discipline zijn de (plaatsvervangend) voorzitters rechter; bij het hof van discipline zijn de (plaatsvervangend) voorzitters en de kroonleden rechter. Evenals in bijvoorbeeld de tuchtcolleges voor medici, accountants en notarissen, zijn daarnaast beroepsgenoten onontbeerlijk voor de specifieke kennis en ervaring met betrekking tot het vak. Daarom zitten er ook advocaten in het hof en de raden van discipline (zie ook par. 2.3).

Het publieke belang en het belang van de beroepsgroep

Toezicht en tuchtrecht zijn middelen om de kwaliteit van de advocatuur te bevorderen. De tuchtrechtspraak is het sluitstuk van het toezicht dat door de lokale dekens, de voorzitters van de elf plaatselijke orden van advocaten, wordt uitgeoefend. Op dat toezicht wordt weer zogenoemd 'systeemtoezicht' uitgeoefend door het [College van Toezicht](#). Dat bestaat uit één advocaat (de landelijke deken) en twee niet-advocaten. Een goede kwaliteit is in het belang van de beroepsgroep én in het belang van het publiek. De cliënt, maar

bijvoorbeeld ook de rechter, moet erop kunnen vertrouwen dat een advocaat zijn werk goed en integer doet.

Wijzigingen Advocatenwet

Met ingang van 1 januari 2015 is de Advocatenwet ingrijpend gewijzigd. Nadien zijn enkele kleinere wijzigingen in de Advocatenwet van kracht geworden. Tenzij anders vermeld, wordt in dit jaarverslag met 'Advocatenwet' bedoeld de Advocatenwet zoals die luidde tot 1 januari 2020.

2.2 De tuchtcolleges

In Nederland zijn vier **raden van discipline**. De werkgebieden van de vier raden komen overeen met de ressorten van de vier gerechtshoven, te weten Amsterdam, Arnhem-Leeuwarden, Den Haag en 's-Hertogenbosch. Zaken in hoger beroep worden behandeld door het **hof van discipline**. Het werkgebied van het hof bestrijkt heel Nederland. De raden van discipline oordelen over tuchtklachten in eerste aanleg en het hof van discipline oordeelt in hoger beroep, ook laatste instantie. Naast tuchtklachten behandelen de tuchtcolleges ook enkele verwante zaken, zoals dekenverzoeken om ordemaatregelen tegen advocaten te treffen (artikelen 60ab tot en met 60h Advocatenwet) en zaken op grond van de artikelen 5, 9 en 13 Advocatenwet. Zie ook par. 2.16.

2.3 Samenstelling van de tuchtcolleges

Elke raad van discipline bestaat uit een voorzitter, plaatsvervangend voorzitters en (plaatsvervangend) leden-advocaten. De (plaatsvervangend) voorzitters zijn rechter; zij worden bij ministerieel besluit benoemd uit de leden van de rechterlijke macht met rechtspraak belast. De (plaatsvervangend) leden-advocaten worden gekozen door het College van Afgevaardigden, een besluitvormend orgaan van de Nederlandse Orde van Advocaten waarin alle plaatselijke advocatenordes zijn vertegenwoordigd.

Op zitting wordt een zaak behandeld door een kamer van de raad. Voor de zitting worden partijen uitgenodigd. De kamer wordt voorgezeten door de voorzitter of door één van de plaatsvervangend voorzitters. In de kamer zitten daarnaast twee of vier (plaatsvervangend) leden-advocaten.

Het hof van discipline bestaat uit een voorzitter, plaatsvervangend voorzitters, (plaatsvervangend) kroonleden en (plaatsvervangend) leden-advocaten. De (plaatsvervangend) voorzitters en kroonleden zijn rechter; zij worden bij koninklijk besluit benoemd uit de leden van de rechterlijke macht met rechtspraak belast. De leden-advocaten worden gekozen door

het College van Afgevaardigden. Op zitting wordt het hoger beroep behandeld door een kamer van het hof. De kamer wordt voorgezeten door de voorzitter of één van de plaatsvervangend voorzitters. In de kamer zitten daarnaast een of twee kroonleden en een of twee leden-advocaten.

Zowel de raden als het hof van discipline worden bijgestaan door griffiers. Deze worden door de tuchtcolleges benoemd en maken daarvan geen deel uit.

2.4 Wie kan klagen?

Een klacht kan door een belanghebbende worden ingediend (zie par. 2.7 voor het hoe en waar). Dat kan een cliënt(e) zijn of een wederpartij of een derde die meent dat de norm uit [artikel 46 Advocatenwet](#) jegens haar of hem is geschonden. Een klager kan klagen over handelen waardoor zij/hij (hierna aangeduid als: hij) rechtstreeks in zijn belang is getroffen. Over zaken met een algemeen belang kan de deken van de plaatselijke orde van advocaten klagen; hij dient dan een zogeheten dekenbezwaar in bij de raad van discipline. De landelijk deken kan niet klagen bij de raad van discipline, maar wel in hoger beroep gaan tegen een uitspraak van een raad waar hij het om redenen van algemeen belang niet mee eens is.

Tenzij anders vermeld wordt in dit jaarverslag met 'deken' de lokale deken bedoeld.

2.5 Over wie kan worden geklaagd?

Klachten moeten zich richten tegen individuele advocaten (onder wie advocaat-stagiairs). Als een klager niet goed kan duiden wie de aan te spreken advocaat is, kan de deken die vraag in zijn onderzoek betrekken. In uitzonderingsgevallen kan de klacht ook gericht worden tegen een kantoor of een maatschap. Het tuchtcollege is echter niet bevoegd om te oordelen over een niet-advocaat die bij een advocatenkantoor werkzaam is. Het tuchtrecht is van toepassing op in Nederland ingeschreven advocaten en onder voorwaarden op andere Europese advocaten. Tegen een ex-advocaat kan ook worden geklaagd, voor zover het gedragingen betreft uit de tijd dat zij/hij (hierna aangeduid als: hij) nog advocaat was (en de klaagtermijn van in beginsel drie jaar nog niet is verlopen).

2.6 Waarover kan worden geklaagd?

De tuchtrechter toetst aan de norm die is neergelegd in [artikel 46 Advocatenwet](#). Zie par. 2.1. Het handelen dat wordt getoetst aan die norm betreft ten eerste de belangenbehartiging. De norm is de zorg die ten opzichte van de cliënt in acht genomen moet worden. Ten tweede moet een advocaat de Advocatenwet, de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme (Wwft) en lagere regelingen waaronder de verordeningen van de Nederlandse Orde van Advocaten naleven. Tot slot moet hij zich gedragen zoals een behoorlijk advocaat betaamt. Bij de invulling van de norm van artikel 46 Advocatenwet dienen ook onder meer de Gedragsregels als (de tuchtrechter niet bindende) richtlijnen te worden betrokken. De Nederlandse Orde van Advocaten heeft op 22 februari 2018 de gedragsregels herzien. Voor gedragingen van advocaten tot die datum blijven in beginsel de [Gedragsregels 1992](#) gelden.

2.7 Waar moet een klacht worden ingediend?

Een klacht over een advocaat moet – in beginsel binnen drie jaar – schriftelijk worden ingediend bij de wettelijk toezichthouder: de [deken](#) van de orde van advocaten in het arrondissement waar de advocaat kantoor houdt. Nederland is ingedeeld in elf arrondissementen. Een advocaat is op grond van de Advocatenwet lid van de Nederlandse Orde van Advocaten én van de orde van advocaten van het arrondissement waarin hij kantoor houdt. De orde van advocaten in het arrondissement kent een bestuur, de raad van de orde, voorgezeten door de plaatselijke (ook aangeduid als: lokale) deken.

2.8 Instructie door de deken

De lokale deken moet volgens de wet elke bij hem ingediende klacht onderzoeken. Ook als de klager vraagt om directe doorzending naar de raad van discipline, moet de deken de klacht eerst onderzoeken (artikel 46c leden 2 en 3 Advocatenwet). Tijdens dat onderzoek zal de deken ook de beklagde advocaat in de gelegenheid stellen zijn standpunt naar voren te brengen. Een advocaat is verplicht de deken de gevraagde inlichtingen te verstrekken.

De deken onderzoekt de klacht en kan proberen te bemiddelen. Als de klacht daarmee niet is opgelost en de klager na het dekenonderzoek wil dat de zaak wordt doorgestuurd naar de raad van discipline, moet de deken dit doen (nadat de klager € 50,- griffierecht heeft betaald), zo bepaalt de wet.

Wanneer het een klacht tegen een deken betreft, wijst de voorzitter van het hof van discipline een deken in een ander ressort aan om de klacht te onderzoeken. In het geval dat de klacht vervolgens wordt doorgezonden naar een raad van discipline, is dat de raad van discipline in dat andere ressort.

2.9 Voorzittersbeslissing

In sommige gevallen kan de (plaatsvervangend) voorzitter van de raad van discipline een klacht nadat deze is ontvangen van de deken, zelf zonder zitting schriftelijk afdoen. Dat kan bijvoorbeeld als de klacht naar het oordeel van de voorzitter kennelijk ongegrond, (kennelijk) niet-ontvankelijk of van onvoldoende gewicht is. Als de klager het met deze beslissing niet eens is, kan hij daartegen in verzet komen. Het verzet wordt door een meervoudige kamer van de raad op zitting behandeld. Als de raad van oordeel is dat het verzet ontvankelijk is, wordt het verzet inhoudelijk in behandeling genomen. Tegen een beslissing tot ongegrondverklaring van het verzet staat geen hoger beroep open.

2.10 Behandeling ter zitting

Als de klacht niet met een voorzittersbeslissing is afgedaan, worden partijen opgeroepen voor een behandeling ter zitting. Zij kunnen zich bij de behandeling door iemand laten bijstaan. Het is niet noodzakelijk dat die persoon een advocaat is.

2.11 Openbaarheid

De zittingen van de raden en hof van discipline zijn in beginsel openbaar. Zaken op grond van artikel 60b en verder van de Advocatenwet (zie par. 2.16) vormen een uitzondering: deze worden in principe behandeld met gesloten deuren.

2.12 Hoger beroep

Tegen de beslissingen van de raad kan in de door de wet bepaalde gevallen door partijen of de deken binnen dertig dagen hoger beroep worden ingesteld bij het hof van discipline. Ook de algemeen (landelijk) deken van de Nederlandse Orde van Advocaten kan hoger beroep instellen; hij/zij doet dat alleen in bijzondere gevallen. Het hof van discipline beslist op de klachtonderdelen die in hoger beroep aan de orde komen. Het hof beslist in hoogste en laatste instantie. Cassatieberoep van een uitspraak van het hof is dus niet mogelijk.

Net als in eerste aanleg kan de (plaatsvervangend) voorzitter van het hof (kennelijk) niet-ontvankelijke of kennelijk ongegronde beroepen schriftelijk afwijzen. Tegen een dergelijke beslissing staat verzet open dat door een meervoudige kamer van het hof in raadkamer of op zitting wordt behandeld.

2.13 Maatregelen

Als de raad of in hoger beroep het hof een klacht gegrond verklaart, kan aan de verweerder een maatregel worden opgelegd. Mogelijke maatregelen zijn:

- waarschuwing
- berisping
- geldboete
- schorsing voor maximaal een jaar
- schrapping van het tableau

De tuchtrechtelijke geldboete staat sinds 1 januari 2015 in de Advocatenwet. Het maximumbedrag komt overeen met dat van de strafrechtelijke boete van de vierde categorie (€ 16.750,- in 2019). Anders dan de vier andere maatregelen kan de geldboete ook gelijktijdig met een andere maatregel worden opgelegd. Het geld gaat naar de Staat. Deze tuchtrechtelijke boete moet overigens worden onderscheiden van de bestuursrechtelijke boete, van maximaal het bedrag van de derde strafrechtelijke categorie, die de deken op grond van het nieuwe artikel 45g Advocatenwet in bepaalde gevallen kan opleggen.

Schorsing betekent dat de advocaat tijdelijk niet meer mag werken als advocaat, maar dat hij nog wel op het zogeheten tableau (het advocatenregister) blijft staan. De schorsing kan variëren van een week tot maximaal een jaar. Een onherroepelijk onvoorwaardelijk geschorste advocaat mag gedurende de schorsing de titel van advocaat niet voeren en de praktijk niet uitoefenen. Hij mag ook niet optreden in procedures waarbij de bijstand van een advocaat niet verplicht is.

Een boete en een schorsing kunnen zowel onvoorwaardelijk als voorwaardelijk worden opgelegd. Aan een voorwaardelijke boete en schorsing kunnen bijzondere voorwaarden worden verbonden. De proeftijd bedraagt ten hoogste twee jaar. Als een advocaat zich vóór het einde van de proeftijd aan een in [artikel 46](#) bedoelde gedraging heeft schuldig gemaakt en/of niet aan een opgelegde voorwaarde voldoet, kan de raad de voorwaardelijke maatregel omzetten in een onvoorwaardelijke.

Schrapping heeft dezelfde gevolgen als schorsing, maar is in beginsel niet tijdelijk maar voor altijd. In theorie kan ook een geschrapte advocaat, net als andere juristen die voldoen aan bepaalde wettelijke voorwaarden, weer om inschrijving op het tableau vragen, maar dat zal na een tuchtrechtelijke schrapping niet snel goed gevonden worden door de plaatselijke orde van advocaten (artikel 4 Advocatenwet).

De tuchtrechter kan verder als bijkomende maatregel bij een berisping, boete, schorsing of schrapping bepalen dat de uitspraak met vermelding van de naam van de advocaat moet worden openbaar gemaakt (artikel 48 lid 5 Advocatenwet).

Daarnaast kan het tuchtcollege in de beslissing, op verzoek van de klager of uit zichzelf (“ambtshalve”), uitspreken dat de beklaagde advocaat jegens de klager niet de zorgvuldigheid heeft betracht die bij een behoorlijke rechtshulpverlening betaamt (artikel 48 lid 9 Advocatenwet).

De maatregelen worden pas van kracht als de beslissing waarin de maatregel is opgelegd onherroepelijk is geworden. Een beslissing van een raad van discipline is onherroepelijk als ofwel het hof van discipline deze heeft bekrachtigd, ofwel niet binnen dertig dagen hoger beroep is ingesteld, ofwel een ingesteld hoger beroep wordt ingetrokken.

2.14 Griffierecht en kostenveroordeling

Als de klacht geheel of gedeeltelijk gegrond wordt verklaard, moet de betrokken advocaat volgens de wet het door de klager betaalde griffierecht van € 50,- aan hem vergoeden.

Daarnaast kan zowel raad als hof van discipline een kostenveroordeling uitspreken. Dat kan volgens de wet als de klacht gegrond is verklaard en een maatregel is opgelegd. De uitgangspunten die de tuchtrechters hanteren bij de toepassing van deze bepalingen in de praktijk hebben zij gepubliceerd in [richtlijnen](#).

2.15 Publicatie van beslissingen

De beslissingen van de raden en het hof worden geanonimiseerd gepubliceerd op www.tuchtrecht.nl. Deze geanonimiseerde publicatie moet worden onderscheiden van de in paragraaf 2.13 genoemde bijkomende maatregel van openbaarmaking met naamsvermelding.

Daarnaast moet de Nederlandse Orde van Advocaten sinds 2015 onherroepelijke schorsingen en schrappingen met vermelding van de naam van de advocaat publiceren in het advocatenregister, het openbare gedeelte van het zogenaamde ‘**tableau**’ (artikel 8a Advocatenwet). De schorsingen blijven daarin tien jaar voor eenieder zichtbaar, tenzij de tuchtrechter in de schorsingsbeslissing de inzagetermijn op grond van artikel 8a lid 3 Advocatenwet heeft verkort. Geschrapte advocaten zijn niet meer vindbaar op het tableau. Let op: het gaat hier alleen om schorsingen en schrappingen op klachten die na 1 januari 2015 zijn ingediend. Dus ook als er op het tableau “Geen tuchtrechtelijke beslissingen voor deze advocaat” staat, kunnen aan de betreffende advocaat wel eerder maatregelen zijn opgelegd.

Verder publiceert de Nederlandse Orde van Advocaten op grond van artikel 8b Advocatenwet een **lijst** met de namen van onherroepelijk onvoorwaardelijk geschorste en geschrapte advocaten. Ook hierbij gaat het alleen om schorsingen en schrappingen op klachten die na 1 januari 2015 zijn ingediend.

2.16 Bijzondere procedures

Naast de gewone klachtprocedure kunnen bij de tuchtcolleges ook onder meer de volgende bijzondere procedures worden gevoerd. De artikelnummers verwijzen naar de Advocatenwet.

Spoedshalve schorsing (artikel 60ab en volgende)

De artikel 60ab-procedure is een spoedvoorziening, een soort kort geding in tuchtzaken. Op grond van artikel 60ab kan de lokale deken aan de raad van discipline vragen om een advocaat onmiddellijk te schorsen of een voorlopige voorziening te treffen. Het gaat om uitzonderlijke gevallen die om direct ingrijpen vragen en waarin niet gewacht kan worden tot de gewone ‘bodem’-tuchtprocedure is doorlopen. Volgens de wet moet een ernstig vermoeden zijn gerezen van een handelen of nalaten waardoor een in artikel 46 beschermd belang ernstig is of dreigt te worden geschaad. Een schorsing of voorlopige voorziening op grond van artikel 60ab gaat direct in; tegen deze beslissing staat hoger beroep bij het hof van discipline open, maar dit schort de werking van de beslissing niet op. Na de spoedbeslissing moet de deken binnen een redelijke termijn, doorgaans zes weken, de bodemzaak (dat wil zeggen: de gewone tuchtprocedure) aanhangig maken bij de raad van discipline. Dat hoeft alleen niet als het om een beslissing op grond van het tweede lid van artikel 60ab gaat; die beslissing geldt zolang de advocaat is gedetineerd.

Onbehoorlijke praktijkuitoefening (artikel 60b en volgende)

De artikel 60b-procedure is geen echt tuchtrecht, het gaat hier om een praktische ordemaatregel. Als een advocaat er tijdelijk of blijvend geen blijk van geeft zijn praktijk behoorlijk uit te kunnen oefenen, kan de deken op grond van artikel 60b de raad van discipline vragen om schorsing voor onbepaalde tijd en/of een voorziening. Gedacht kan worden aan langdurige ziekte van de advocaat of andere oorzaken voor het niet op orde zijn van de praktijk. Tegen deze beslissing staat hoger beroep bij het hof van discipline open, maar dit schort de werking van de beslissing niet op. De deken kan ook eerst de voorzitter van de raad verzoeken om een onderzoek in te laten stellen naar de toestand van de praktijk van de advocaat (artikel 60c). Deze procedures zijn in beginsel niet openbaar.

Weigering inschrijving advocaat (artikel 5)

Een jurist die aan de wettelijke voorwaarden voldoet kan een verzoek indienen tot inschrijving als advocaat. Als de raad van de plaatselijke orde van advocaten weigert het verzoek in behandeling te nemen, kan de klager beklag doen bij het hof van discipline.

Bijzondere schrapping kort na beëindiging (artikel 9)

De raad van de plaatselijke orde van advocaten kan een advocaat in het eerste jaar na zijn beëindiging in bepaalde uitzonderlijke gevallen schrappen. Dat kan bijvoorbeeld als de advocaat vóór zijn beëindiging zaken voor de raad heeft verzwegen die zo ernstig zijn dat de advocaat, als ze bekend waren geweest, niet tot de beëindiging zou zijn toegelaten. Tegen de schrappingsbeslissing kan de advocaat in beroep bij het hof van discipline.

Weigering aanwijzing advocaat (artikel 13)

Als een rechtzoekende zelf geen advocaat kan vinden in een zaak waarin een advocaat nodig is, kan zij/hij op grond van artikel 13 de deken vragen haar/hem een advocaat aan te wijzen. Op een dergelijk verzoek beslist de deken van de orde van advocaten in het arrondissement waar de rechtszaak gaat plaatsvinden. Als de deken het verzoek afwijst, kan de rechtzoekende beklag doen bij het hof van discipline. Het hof beoordeelt of de deken in redelijkheid tot zijn besluit heeft kunnen komen.

2.17 Nadere informatie

Nadere informatie is te vinden op:

www.raadvandiscipline.nl

www.radenvandiscipline.nl

www.hofvandiscipline.nl

www.advocatenorde.nl

Beslissingen, geanonimiseerd: www.tuchtrecht.nl

Jaarcijfers 2019

3.1 Raden van Discipline

3.1.1 Aantal advocaten per raad van discipline

Uit onderstaande tabel blijkt hoe de 17.829 Nederlandse advocaten verdeeld zijn over de werkgebieden van de verschillende raden van discipline. De werkgebieden van de raden van discipline komen overeen met de ressorten van de gerechtshoven (zie ook par. 2.2).

Ressort	aantal advocaten per 1 januari 2020
Amsterdam	6565
Arnhem-Leeuwarden	4462
Den Haag	3966
's-Hertogenbosch	2836
Totaal	17.829

Elk ressort bestaat weer uit een aantal arrondissementen, waarvan de grenzen samenvallen met de grenzen van de lokale orden van advocaten. De advocaten waren als volgt verdeeld over de arrondissementen.

Arrondissement	advocaten		ressort
Amsterdam	5729		
Noord-Holland	836	+	
		6565	Amsterdam
Midden-Nederland	1838		
Noord-Nederland	772		
Gelderland	1189		
Overijssel	663	+	
		4462	Arnhem-Leeuwarden
Den Haag	1903		
Rotterdam	2063	+	
		3966	Den Haag
Limburg	748		
Oost-Brabant	1127		
Zeeland-West-Brabant	961	+	
		2836	's-Hertogenbosch
Totaal		17.829	

(bron: Jaarverslag Nederlandse Orde van Advocaten 2019)

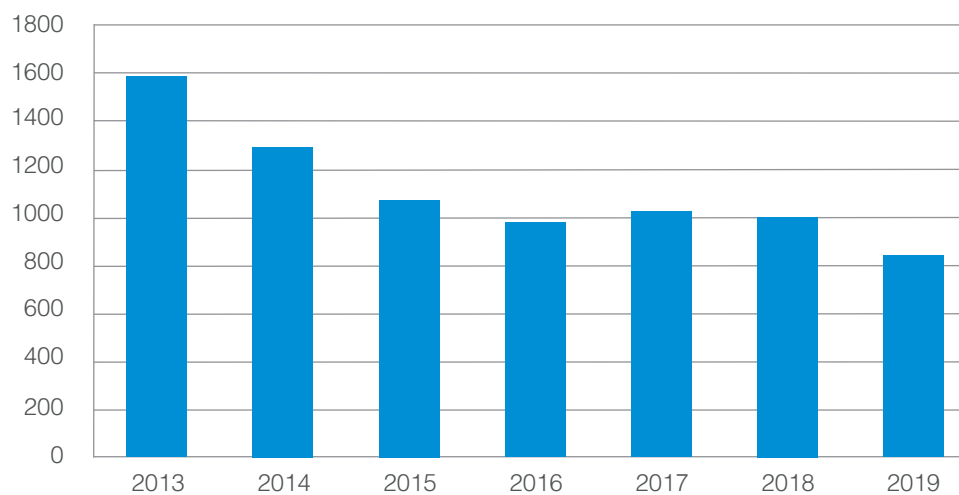
3.1.2 Aantal zaken

In 2019 zijn bij de raden van discipline 846 nieuwe zaken binnengekomen; zie onderstaande tabel. In 2018 waren dat er 1004, in 2017 waren dat er 1020 en in 2016 waren het er 988. In vergelijking met de jaren daarvoor is in 2019 sprake van een dalende instroom van klachten. De stabilisatie van de instroom van klachten waarvan in 2018 sprake leek, heeft zich in 2019 dus niet voortgezet.

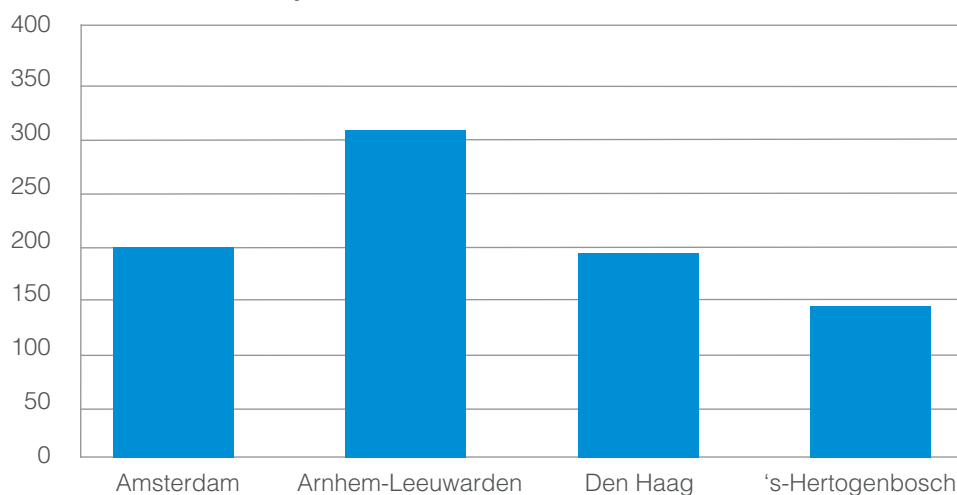
De raden hebben 928 zaken afgedaan in 2019 (2018: 966). In werkelijkheid hebben de raden overigens aanmerkelijk meer beslissingen genomen. Tussenbeslissingen en voorzittersbeslissingen waartegen verzet is ingesteld (2019: 203, 2018: 175) vallen namelijk niet onder 'afgedane zaken'.

Ingekomen	Afgedaan	Eindvoorraad	In behandeling
2019	2019	2018	eind 2019
846	928	614	584

Instroom klachten alle raden

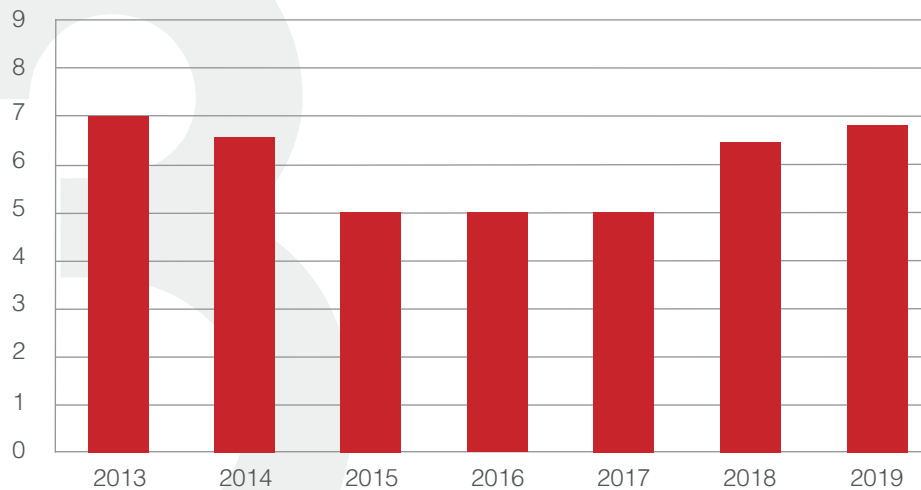

Instroom klachten per raad in 2019

De gemiddelde doorlooptijd in 2018 was zes en een halve maand. In 2019 is de gemiddelde doorlooptijd bijna zeven maanden (vanwege langdurige capaciteitsproblemen). Het gaat hier om de tijd tussen binnenkomst van een reguliere klacht bij de raad en de beslissing; zie onderstaand diagram.

gemiddelde doorlooptijden alle raden (in maanden)

3.1.3 Inhoud beslissingen

Gewone en bijzondere beslissingen

De raden behandelen vooral tuchtklachten, ingediend door een klager of door de deken. In tabel 3.1.3.1 hieronder is vermeld hoe in het verslagjaar door de raden van discipline, dus in eerste aanleg, is geoordeeld over die reguliere tuchtklachten (artikel 48 Advocatenwet). Daarnaast werden kleinere aantallen bijzondere zaken behandeld, zoals verzoeken om spoedschorsing, wraking en herziening. De beslissingen in die bijzondere zaken staan verderop, in tabel 3.1.3.2.

Tabel 3.1.3.1 Tuchtrechtelijke oordelen artikel 48 Advocatenwet

Oordeel artikel 48	Amsterdam	Arnhem- Leeuwarden	Den Haag	's-Hertogen- bosch	Totaal	% van totaal
ongegrond/niet-ontvankelijk	161	184	137	107	590	66,9 %
gegrond/geen maatregel	9	11	8	2	30	3,4 %
gegrond/waarschuwing	21	35	38	37	131	14,9 %
gegrond/berisping	11	22	20	12	65	7,4 %
gegrond/voorwaardelijke boete	1	0	1	0	2	0,2 %
gegrond/onvoorwaardelijke boete	0	2	0	0	2	0,2 %
gegrond/voorwaardelijke schorsing	10	8	5	5	28	3,2 %
gegrond/onvoorwaardelijke schorsing	3	8	8	2	21	2,4 %
gegrond/schrapping (aantal besl.)	3	6	4	0	13	1,4 %
Totaal	219	276	222	165	882	100%
<i>waarvan gegrond:</i>	58	92	84	58	292	33%
<i>aantal door raad van discipline geschrapte advocaten</i>	2	6	3	0	11	
<i>(voorw.) geldboete naast andere maatregel</i>	1	0	1	0	2	

In de tabel worden onder 'ongegrond/niet-ontvankelijk' begrepen: zowel de voorzittersbeslissingen met het oordeel klacht kennelijk ongegrond en/of (kennelijk) niet-ontvankelijk waartegen geen verzet is ingesteld, als de raadsbeslissingen met het oordeel verzet ongegrond of niet-ontvankelijk of klacht niet-ontvankelijk en/of ongegrond. Onder 'gegrond' worden ook begrepen de beslissingen waarin een klacht deels gegrond en deels ongegrond wordt verklaard.

In het cijfer 'gegrond/voorwaardelijke schorsing' zitten alleen de geheel voorwaardelijke schorsingen. De onvoorwaardelijke schorsingen waarvan een deel voorwaardelijk is opgelegd, vallen in de categorie 'gegrond/onvoorwaardelijke schorsing'. Iets vergelijkbaars geldt voor de categorieën 'gegrond/voorwaardelijke geldboete' en 'gegrond/onvoorwaardelijke geldboete'. Bij laatstgenoemde categorieën gaat het overigens alleen om boetes die als enige maatregel zijn opgelegd. Vaak wordt echter een geldboete samen met een andere maatregel opgelegd; in dat geval is de boetebeslissing vermeld in de onderste regel van de tabel: 'geldboete naast maatregel'.

Het cijfer 'aantal door raad van discipline geschrapte advocaten' geeft het aantal advocaten weer dat door een raad van discipline in 2019 van het tableau is geschrapt. In 2019 zijn er 11 advocaten van het tableau geschrapt.

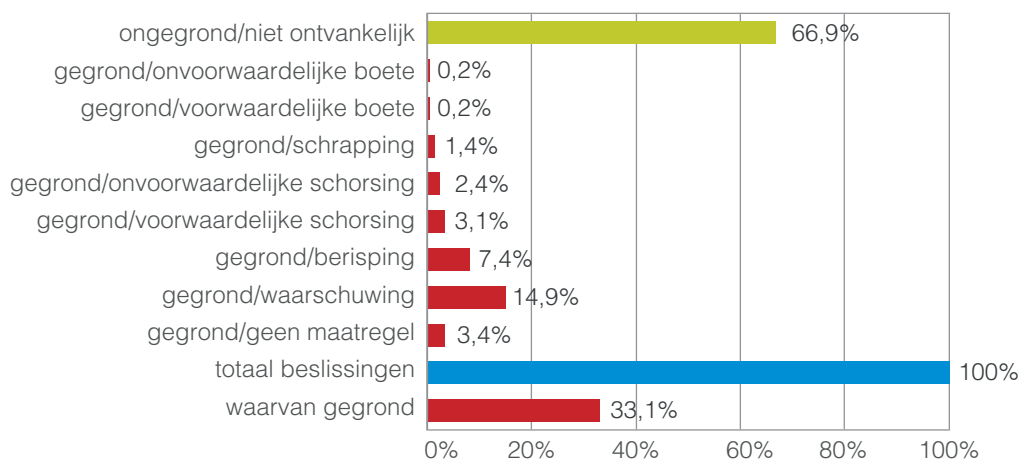
Bij deze tabel moet worden bedacht dat de meeste van de oordelen inmiddels onherroepelijk zijn. Enkele zijn inmiddels in hoger beroep vernietigd (wat soms leidt tot een lichtere of zwaardere maatregel) of zijn nog niet onherroepelijk omdat het hoger beroep nog loopt.

In ongeveer een derde van de gevallen wordt hoger beroep ingesteld, waarna het hof van discipline de beslissing van de raad in veel gevallen bekrachtigt en soms vernietigt. Met die kanttekeningen kan over de oordelen van de raden in onderstaande tabel het volgende worden opgemerkt.

Gegrond/ongegrond

Net zoals in vorige jaren was ongeveer een derde van de klachten (deels) gegrond. Van de 882 tuchtrechtelijke oordelen die de raden van discipline in 2019 op grond van artikel 48 Advocatenwet gaven, luidden er 591 ongegrond of niet-ontvankelijk. De resterende 291 klachten waren gegrond.

Oordelen 2019

Lichte/zware maatregelen

Uit tabel 3.1.3.1 en het staafdiagram blijkt verder het volgende. Het totale aantal van 882 (in 2018: 856) tuchtrechtelijke oordelen was naar inhoud als volgt verdeeld: 66,9% ongegrond of niet-ontvankelijk, 3,4% gegrond zonder maatregel, 14,9% waarschuwing, 7,4% berisping, 0,2% voorwaardelijke geldboete, 0,2% onvoorwaardelijke geldboete, 3,1% voorwaardelijke schorsing, 2,4% onvoorwaardelijke schorsing, 1,4% schrapping. De raden legden in 2019 vier geldboetes op, waarvan twee samen met een andere maatregel.

Deze percentages waren in vorige jaren globaal hetzelfde, dus er werd in 2019 niet beduidend zwaarder of lichter gestraft.

Zolang er overigens nog hoger beroep mogelijk of aanhangig is, gaan door een raad opgelegde maatregelen nog niet in. In hoofdstuk 4 staan schorsingen en schrappingen die in 2019 onherroepelijk zijn geworden.

Het aantal schrappingsbeslissingen is van 14 (over 14 advocaten) in 2018 naar 13 (over 11 advocaten) in 2019 gegaan. Deze aantallen fluctueren nogal per jaar en het gaat om te kleine aantallen om er conclusies aan te kunnen verbinden.

Niet alle zaken worden overigens afgedaan met een tuchtrechtelijk oordeel. Sommige klachtzaken eindigen op andere wijze, zoals door intrekking van de klacht of verwijzing. Dit verklaart het verschil tussen het totaal aantal tuchtrechtelijke oordelen in tabel 3.1.3.1 en het totaal aantal afgedane zaken in tabel 3.1.2.

Overigens kan bij uitzondering een afgedane zaak twee maatregelen bevatten, namelijk als de geldboete samen met een andere maatregel wordt opgelegd. Zie paragraaf 2.13 voor een nadere toelichting op de inhoud van de verschillende maatregelen die de tuchtrechter kan opleggen.

Let op: de tabellen in deze paragraaf bevatten de in 2019 door de raden gegeven beslissingen; sommige zijn nog niet definitief omdat er nog hoger beroep openstaat of loopt.

Naast de in tabel 3.1.3.1 vermelde oordelen over tuchtklachten hebben raden en voorzitters ook nog andere beslissingen genomen, bijvoorbeeld op verzoeken van de deken om een ordemaatregel vanwege onbehoorlijke praktijkuitoefening (artikel 60b) of op wrakingsverzoeken. Van de bijzondere beslissingen zijn de aantallen vermeld in tabel 3.1.3.2.

Tabel 3.1.3.2 Bijzondere beslissingen

Bijzondere beslissingen 2019	Amsterdam	Arnhem- Leeuwarden	Den Haag	's-Hertogen- bosch	Totaal 2019	Totaal 2018
Tenuitvoerlegging voorwaardelijke schorsing	0	0	1	0	1	6
Wrakingsverzoek ongegrond/ niet-ontvankelijk	3	5	0	0	8	13
Wrakingsverzoek toegewezen	1	0	0	0	1	2
Herzieningsverzoek afgewezen	3	0	0	1	4	4
Herzieningsverzoek toegewezen	0	0	2	0	2	0
Verzoek art. 60ab afgewezen	0	1	1	0	2	1
60ab toegewezen (schorsing en/of voorlopige voorziening)	1	1	0	1	3	2
Verzoek art. 60b afgewezen	0	2	0	0	2	1
60b toegewezen (schorsing onbepaalde tijd en/of voorziening)	0	0	1	0	1	4

Bezwaren en verzoeken ingediend door deken

De tuchtrechtelijke oordelen in tabel 3.1.3.1 zijn door de raden van discipline gegeven over óf een klacht van een belanghebbende óf een dekenbezwaar (zie ook par. 2.4). In 2019 beslisten de raden 39 keer op een dekenbezwaar. Een daarvan werd ongegrond of niet ontvankelijk verklaard, de overige 38 waren (deels) gegrond.

Verder dienden de dekens bij de raden nog bijzondere verzoeken in, bijvoorbeeld om spoedschorsing van een zieke of gedetineerde advocaat. In tabel 3.1.3.2 is te zien dat de raden daarop als volgt beslisten:

- vijf beslissingen op grond van artikel 60ab ('tucht-kortgeding'): drie toegewezen, twee afgewezen;
- drie op grond van artikel 60b (ordemaatregel): één toegewezen, twee afgewezen;
- één last tot tenuitvoerlegging van een eerder voorwaardelijk opgelegde schorsing.

In 2018 wezen de raden acht 60ab- en zes 60b-verzoeken toe en gaven zij zes lasten tot tenuitvoerlegging.

Over de aard van de bijzondere procedures op grond van de artikelen 60ab en 60b Advocatenwet kunt u meer lezen in paragraaf 2.16.

1,65% advocaten op vingers getikt

Al met al werd op 17.829 Nederlandse advocaten in 2019 (291+3+1=) 295 keer ingegrepen door de tuchtrechter. Dit betekent dus dat 1,65 % van de advocaten met een - lichtere of zwaardere - ongunstige beslissing te maken kreeg. Dat is iets meer dan in het voorgaande jaar; in 2018 is ruim 1,5% van de advocaten op de vingers getikt. Om die cijfers in perspectief te plaatsen is het goed te bedenken dat advocaten doorgaans werken in een situatie waar slechts één partij kan winnen en de andere partij dus ontevreden is.

3.1.4 Aard van de gegronde klachten

Waar gaan de klachten meestal over? Een aantal bijzondere categorieën van gegronde klachten wordt afzonderlijk geregistreerd; die staan vermeld in onderstaande tabel 3.1.4.1.

Let op: het totaalcijfer is niet gelijk aan het totaal aantal gegronnd verklaarde klachten; veel gegronde klachten vallen immers in geen van deze categorieën en anderzijds kan een klacht in meerdere categorieën vallen. In één beslissing van een raad van discipline wordt vaak op meer klachtonderdelen beslist.

Tabel 3.1.4.1 Aard van de gegronde klachten

Aard van de gegronde klacht	Amsterdam	Arnhem- Leeuwarden	Den Haag	's-Hertogen- bosch	Totaal
hoofdstuk 6 Verordening op de advocatuur (derdengelden, contanten, etc.)	5	6	0	1	12
Gedragsregels 17-19 (declareren etc.)	7	6	3	9	25
Toevoegingsperikelen	0	3	4	5	12
Gedragsregel 15 (belangenconflict)	2	3	4	4	13
Opleidingspunten	0	1	0	0	1
Geheimhouding	3	3	0	0	6
Communicatie met de cliënt	12	23	15	19	69
Beroepsaansprakelijkheidsverzekering	0	1	0	0	1
Prestatie onder de maat	15	36	29	23	103
Inachtneming zorg ten opzichte van de wederpartij;					
- algemeen	12	4	8	4	28
- bewust onjuiste informatie verstrekken	0	2	1	1	4
- grievende uitlatingen en dreigementen	3	3	1	3	10
- confraternele correspondentie	3	2	1	0	6
- regels over de juridische strijd	5	1	0	0	6
- vrijheid van of ruimte van handelen	0	7	0	2	9
- belangenverstremgeling	1	1	0	2	4

Kunnen uit deze cijfers conclusies worden getrokken over de ontwikkeling van de kwaliteit van de advocatuur? Dat is lastig. Omdat de aantallen per jaar nogal fluctueren en het statistisch gezien per categorie gaat om kleine aantallen, kunnen uit deze cijfers geen betrouwbare conclusies worden getrokken. Wel is duidelijk dat ook in 2019 de meeste gegronde klachten vielen in de categorie 'Prestatie onder de maat', gevolgd door de klachten over 'Communicatie met de cliënt'. Vergeleken daarbij werd over financiële en diverse andere onderwerpen (veel) minder geklaagd.

Uit de volgende tabel (3.1.4.2) blijkt dat verreweg het meest werd geklaagd over de eigen advocaat respectievelijk de advocaat van de wederpartij.

Tabel 3.1.4.2 Over welke partij wordt geklaagd

Beslissingen 2019 over	Amsterdam	Arnhem- Leeuwarden	Den Haag	's-Hertogen- bosch	Totaal
eigen advocaat	48	93	69	75	285
advocaat wederpartij	85	76	56	37	254
advocaten onderling	5	11	7	10	33
klachten van derden	9	0	10	3	22
varia	1	8	6	14	29
klacht van de deken	15	20	8	2	45
klacht tegen de deken	3	3	7	4	17

De meeste klachten zien op het brede gebied van het civiele (burgerlijk) recht. Daaronder vallen de volgende categorieën: arbeidsrecht, BOPZ, civiel-overig, curator + faillissementsrecht, familierecht, huurrecht, insolventierecht-overig, letselschade, nalatenschap/erfrecht en ondernemingsrecht. Op de tweede plaats staan bestuursrecht en vreemdelingenrecht. Zie onderstaande tabel 3.1.4.3.

Tabel 3.1.4.3 Rechtsgebieden klachten

Rechtsgebied in 2019	Totaal
Arbeidsrecht	41
Bestuursrecht	38
BOPZ	4
Civiel-overig	221
Curator + Faillissementsrecht	19
Familierecht	163
Huurrecht	19
Insolventierecht	0
Letselschade	10
Nalatenschap / erfrecht	11
Ondernemingsrecht	29
Strafrecht	38
Tuchtrecht	31
Vreemdelingenrecht	7

Ten slotte blijkt uit tabel 3.1.4.4 dat het grootste deel van de klachten wordt ingediend door burgers, op grote afstand gevolgd door advocaten en bedrijven.

Tabel 3.1.4.4 Hoedanigheid klager

Hoedanigheid klager in 2019	Totaal
Advocaat	84
Bedrijf	82
Burger	525
Burger en advocaat	8
Niet geregistreerd	25

3.2 Hof van Discipline

3.2.1 Aantal zaken

	ingekomen		afgedaan		in behandeling	
	2019	2018	2019	2018	eind 2019	2018
Hof van Discipline	357	369	353	321	107	103 ¹

Het aantal ingekomen zaken is in 2019 met 357 zaken iets gedaald (2018: 369 en 2017: 357 en 2016: 337). In de begroting 2019 is rekening gehouden met een instroom van 360 zaken. Het aantal afgedane zaken is gestegen (2019: 353, 2018: 321, 2017: 360 en 2016: 393). In de begroting is rekening gehouden met het afdoen van 360 zaken. De werkvoorraad is in 2019 nauwelijks is toegenomen (instroom = uitstroom). Eind 2019 waren er nog 107 zaken in behandeling.

De doorlooptijd van een procedure bij het hof was in 2019 gemiddeld iets meer dan zeven maanden (was in 2018 zes maanden). Bij de raden van discipline was dat in 2019 bijna zeven maanden. Zodoende kan een tucht-procedure in twee instanties afgerond zijn in ongeveer 14 maanden en is daarmee in vergelijking met 2018 met twee maanden toegenomen. Het hof heeft voor 2020 maatregelen ingezet om deze doorlooptijd voor het hof weer terug te brengen van zeven naar zes maanden. De van overheidswege getroffen beperkende maatregelen in verband met de uitbraak van het coronavirus belemmeren de effectiviteit van die maatregelen, zodat moeilijk aan te geven is welke gevolgen dat zal hebben voor de doorlooptijden en werkvoorraden in 2020.

¹ Vorig jaar is in het jaarverslag opgenomen dat het hof 188 zaken in behandeling had op 31 december 2018. Dit getal is onjuist, omdat de verwijzingsbeslissingen abusievelijk in dit cijfer zijn betrokken.

3.2.2 Herkomst hoger beroepszaken per Raad van Discipline²

Raad van Discipline	2019	2018
Amsterdam	68	53
Den Haag	58	62
Arnhem-Leeuwarden	64	60
's-Hertogenbosch	57	56
Totaal	247	231

Zoals vermeld in paragraaf 3.1 houdt het merendeel van het totaal aantal advocaten in Nederland per 1 januari 2020 (17.829) kantoor in het ressort Amsterdam (6565), gevolgd door Arnhem-Leeuwarden (4462), Den Haag (3966) en 's-Hertogenbosch (2836).

3.2.3 Inhoud beslissingen

Als hoger beroep wordt ingesteld tegen een tuchtrechtelijk oordeel van een raad van discipline, wordt de oorspronkelijke klacht of het dekenbezwaar door het hof van discipline al dan niet gegrond verklaard. De uitkomsten in hoger beroep staan in onderstaande tabel.

Zoals reeds opgemerkt in par. 3.1.3 worden echter niet alle zaken afgedaan met een oordeel van de tuchtrechter. Daarnaast geldt voor het hof van discipline wat in de noot bij par. 3.2.2. is opgemerkt. Een en ander verklaart waarom het totaal aantal oordelen in onderstaande tabel lager ligt dan het totaal aantal afgedane zaken in tabel 3.2.1.

² Het verschil tussen het totaal aantal van de raden van discipline afkomstige zaken en de bij het hof van discipline nieuw ingekomen zaken moet worden gezocht in de omstandigheid dat het hof van discipline in een aantal gevallen als eerste en enige instantie kennis neemt van een dossier (te denken valt aan verwijzingen naar een andere raad van discipline of deken, beklagzaken op grond van art. 13 Advocatenwet, herzieningen en zaken op de voet van art. 4, 5 en 9 Advocatenwet).

Tabel 3.2.3.1 Tuchtrechtelijke oordelen

	2019	2018
Ongegrond/ niet-ontvankelijk	100	116
Gegronnd / geen maatregel	4	4
Gegronnd / waarschuwing	43	35
Gegronnd / berisping	8	12
Gegronnd / voorwaardelijke geldboete	0	0
Gegronnd / onvoorwaardelijke geldboete	0	0
Gegronnd / voorwaardelijke schorsing	2	9
Gegronnd / onvoorwaardelijke schorsing	19 ³	9
Gegronnd / schrapping	4	10
Totaal	180	195

Tabel 3.2.3.2 Bijzondere beslissingen

	2019	2018
Wrakingsverzoek ongegrond / niet-ontvankelijk	7	4
Wrakingsverzoek gegrond	0	0
Herzieningsverzoek ongegrond / niet-ontvankelijk	7	3
Herzieningsverzoek gegrond	2	0
60 ab bekrachtigd	0	3
60 ab vernietigd	0	0
60 b bekrachtigd	0	1
60 b vernietigd	0	1
60 c	0	0

3 Het genoemde aantal (19) bevat het totaal aantal zaken waarin een uitspraak is gedaan waarbij de maatregel van onvoorwaardelijke schorsing is opgelegd. Het hof heeft in 2019 bij twee verweerders een gecombineerde maatregel van schorsing opgelegd in meerdere zaken. Aan één verweerder is in een vijf tal zaken in totaal één schorsing opgelegd. Aan een andere verweerder is in twee zaken tezamen éénmaal een gecombineerde maatregel van schorsing opgelegd.

3.2.4 Aard gegronde klachten

Waar gaan de door het hof gegrond verklaarde klachten meestal over?

In de categorie *gegronde klacht over de eigen advocaat* hebben de klachten in de meeste gevallen betrekking op de kwaliteit van de dienstverlening; daarna op de communicatie met/ bejegening van de cliënt; en ten slotte op de informatieverschaffing aan of instemming van de cliënt.

In de categorie *'gegronde klacht over de advocaat van de wederpartij'* hebben de meeste klachten betrekking op de in acht te nemen zorg jegens de wederpartij. Daarna is het bewust gebruik van onjuiste gegevens of informatie het meest voorkomend.

Gegronde dekenbezwaren hebben doorgaans betrekking op het (ruime) begrip 'wat in het algemeen niet betaamt'.

3.2.5 Bekrachtiging en vernietiging

Het hof van discipline wees 219 beslissingen in hoger beroep, ingesteld tegen een beslissing van een raad van discipline.⁴ Een beslissing kan (geheel of gedeeltelijk) worden bekrachtigd, (geheel of gedeeltelijk) worden vernietigd of het beroep kan niet-ontvankelijk worden verklaard. In het laatste geval kan het hof geen inhoudelijk oordeel vellen over de klacht. Als een klacht in hoger beroep wordt ingetrokken terwijl de raad de klacht gegrond had bevonden, beoordeelt het hof of de zaak verder moet worden behandeld in het algemeen belang. Als dat niet het geval is, vernietigt het hof de beslissing van de raad en verstaat dat niet meer op de klacht behoeft te worden beslist.

	2019	2018
Bekrachtiging (geheel of in overwegende mate)	117	125
Vernietiging (geheel of in overwegende mate)	52	41
Hoger beroep niet- ontvankelijk	20	29
Klacht ingetrokken en hof verstaat dat niet meer behoeft te worden beslist	5	14
Totaal	193	205

Het hof heeft in 2019, net als in 2016, 2017 en 2018, meer beslissingen van de raad bekrachtigd dan vernietigd. Het aantal vernietigingen is in 2019 ten opzichte van 2018 gestegen.

⁴ Buiten dit aantal vallen onder meer de beslissingen die zijn genomen in de beklagzaken, wrakingen en herzieningen.

3.2.6 Dekenbezwaren

Het hof heeft in appel geoordeeld op 15 dekenbezwaren. De uitkomsten van deze procedures waren als volgt.

	2019	2018
Bezwaar (geheel of gedeeltelijk) gegrond	15 ⁵	22
Bezwaar ongegrond	0	0
Bezwaar ingetrokken en hof verstaat dat niet meer behoeft te worden beslist	1	3

3.2.7 Klachten tegen deken

In 2019 is bij het hof vier keer beroep ingesteld tegen een beslissing van een raad van discipline op een klacht tegen een deken. Daarvan waren twee klachten ongegrond en twee klachten niet-ontvankelijk. Het verschil met 2018 ziet er als volgt uit:

	2019	2018
Klacht gegrond	0	0
Klacht ongegrond	2	1
Klacht of hoger beroep niet-ontvankelijk	2	2

3.2.8 Beklag- en beroepzaken

Naast hoger beroepsprocedures tegen beslissingen van raden op een klacht, kunnen bij het hof andere procedures spelen. In artikel 5 AW (Advocatenwet)-procedures betreft het een beklag tegen de weigering van de raad van de plaatselijke orde van advocaten om een verzoek tot inschrijving als advocaat in behandeling te nemen. In artikel 9 AW-procedures betreft het een beroep van een advocaat tegen de bijzondere schrapping door de raad van de plaatselijke orde van advocaten kort na beëdiging. In artikel 9j AW-procedures gaat het om een beroep van een advocaat tegen de weigering door de secretaris van de algemene raad van de Nederlandse Orde van Advocaten tot aantekening op het tableau (het advocatenregister) als advocaat bij de Hoge Raad. In artikel 13 AW-procedures gaat het om een beklag van een cliënt tegen een afwijzende beslissing van de lokale deken om een advocaat aan te wijzen.

5 Het hoger beroep is ingetrokken in één van de twee zaken, maar het hof heeft in die zaak een beslissing gewezen om de proeftijd van de schorsing vast te stellen en een kostenveroordeling op te leggen aan verweerder.

In deze procedures heeft het hof als volgt beslist.

	2019	2018
Art. 5 gegrond	0	2
Art. 5 ongegrond / niet-ontvankelijk	3	7
Art. 9 gegrond	0	0
Art. 9 ongegrond	0	0
Art. 9j gegrond	0	0
Art. 9j ongegrond / niet-ontvankelijk	0	1
Art. 13 gegrond	0	4
Art. 13 ongegrond / niet-ontvankelijk	23	24

Het aantal beklagzaken waarin het hof een beslissing heeft genomen, is in 2019 gedaald (van 38⁶ beslissingen in 2018 naar 26 beslissingen in 2019).

6 In het jaarverslag 2018 is abusievelijk vermeld dat het hof in 2018 in 35 beklagzaken een beslissing heeft genomen.

Schorsingen en schrappingen

Ter verduidelijking van de door de tuchtrechter opgelegde zware maatregelen volgt hieronder een overzicht van de beslissingen van de raden (voor zover tegen die uitspraken geen hoger beroep is ingesteld) en het hof van discipline, waarin een schorsing of schrapping is opgelegd. Deze schorsingen en schrappingen zijn in 2019 onherroepelijk geworden. Bij de schorsingen gaat het hier om (deels) onvoorwaardelijke schorsingen ex artikel 48 Advocatenwet van maximaal een jaar (zie par. 2.13). Het betreft korte samenvattingen van de beslissingen. De volledige, geanonimiseerde, beslissingen vindt u op www.tuchtrecht.nl.

4.1 Schorsingen (spoed en (deels) onvoorwaardelijk)

Raad van Discipline 's-Hertogenbosch, 12 december 2019, 19-798/DB/LI, ECLI:NL:TADRSHE:2019:187

Verzoek ex artikel 60ab Advocatenwet toegewezen. Advocaat heeft geen beroepsaansprakelijkheidsverzekering. Schorsing met onmiddellijke ingang. (Geen hoger beroep ingesteld.)

**Raad van Discipline 's-Hertogenbosch, 9 december 2019,
19-525 DB/ZWB, ECLI:NL:TADRSHE:2019:183**

Advocaat heeft niet naar behoren gecommuniceerd met klagster, heeft verzuimd een conclusie van repliek in te dienen en geen melding van de aansprakelijkstelling bij zijn aansprakelijkheidsverzekeraar gedaan. Voorwaardelijke schorsing van vier weken. (Geen hoger beroep ingesteld.)

Hof van Discipline, 29 november 2019, 190118, ECLI:NL:TAHVD:2019:210

Beslissing van de raad wordt deels bekrachtigd en deels vernietigd. Verweerder trad op als voorzitter van de Raad van Toezicht van een stichting, maar op enig moment ook als advocaat van die stichting. Voldoende aanknopingspunten met de praktijkvoering. Raad is buiten beoordelingskader getreden door te oordelen dat de namens de stichting in een procedure tegen klager overgelegde notulen een vervalsing betreffen. Het is niet aan de tuchtrechter om te beoordelen of sprake is van strafrechtelijk ongeoorloofd handelen. Wel is het hof van oordeel dat verweerder willens en wetens stukken heeft aangeleverd waarvan hij wist dat deze onjuist waren, althans dat de civiele rechter niet zonder meer kon uitgaan van de juistheid van de inhoud, zonder daarbij ook maar enige kanttekening te plaatsen. Niet alleen het gebruik van deze stukken, maar ook het ontstaan van de onduidelijkheden rondom deze stukken, valt onder de verantwoordelijkheid van verweerder. Dit is gedrag dat een advocaat niet betaamt. Anders dan de raad acht het hof klager niet-ontvankelijk in de klacht die gericht is tegen de door verweerder tegen de zoon ingediende klacht, nu uit het dossier op geen enkele manier concreet valt op te maken dat verweerder met zijn klacht tegen de zoon klager heeft willen treffen. Een rechtstreeks eigen belang van klager bij dit klachtonderdeel is niet gebleken. Maatregel van onvoorwaardelijke schorsing van 26 weken, mede gelet op tuchtrechtelijk verleden met soortgelijke feiten.

**Hof van Discipline, 29 november 2019, 180337D en 180336,
ECLI:NL:TAHVD:2019:204**

Bekrachtiging beslissing raad dat verweerder had moeten verifiëren of de (feitelijk) bestuurster van een stichting instemde met de financiële afspraken die verweerder beoogde met die stichting te make, nu deze afspraken ongebruikelijk, in het belang van verweerder en voor de stichting onverplicht waren. Maatregel (in deze zaak en die van 180337D tezamen) wordt verzwaaard van schorsing 4 weken voorwaardelijk tot schorsing 6 weken, waarvan 3 voorwaardelijk.

Bekrachtiging gegrondverklaring dekenbezwaar. Constructie die erop neerkomt dat beoogd werd met de (feitelijk) bestuurster van een Stichting een afspraak te maken die de toezichthouder(s) (mogelijk) als niet

geoorloofd zou/zouden aanmerken. Maatregel (in deze zaak en die van 180336 tezamen) wordt verzwaard van schorsing 4 weken voorwaardelijk tot schorsing 6 weken, waarvan 3 voorwaardelijk.

Raad van Discipline Arnhem-Leeuwarden, 25 november 2019, 19-320, ECLI:NL:TADRARL:2019:279

In dit dekenbezwaar is de raad van oordeel dat verweerder niet tuchtrechtelijk verantwoordelijk kan worden gehouden voor het door het Hof van Discipline vastgestelde tuchtrechtelijk verwijtbare handelen van zijn kantoorgenoot, dat tot diens schrapping van het tableau heeft geleid. Vast staat dat de voormalig deken daarover nadere afspraken met verweerder heeft gemaakt, zodat de raad daarvan uitgaat. De raad stelt vast dat verweerder diverse dubieuze mutaties van of namens een cliënt op de diverse kantoorrekeningen niet heeft gezien, althans dat hij niet is aangeslagen. Op grond van de toepasselijke verordening had verweerder die derdengelden meteen na ontdekking moeten overmaken naar de cliënt, dan wel moeten overmaken naar de derdengeldenrekening van kantoor indien die gelden aan een bepaalde zaak waren te relateren. Door dat niet te doen, heeft hij kennelijk zijn eigen (financiële) belang voorop willen stellen. Daarmee heeft verweerder niet alleen het vertrouwen in de advocatuur geschaad, maar ook zijn onafhankelijkheid in gevaar gebracht. Door leningen van derden aan de maatschap toe te staan, dan wel die te gedogen, is tevens sprake is geweest van een ontoelaatbare belangenverstrengeling. Verweerder heeft dan ook niet gehandeld zoals een behoorlijk advocaat betaamt en de artikelen 46 en de kernwaarden, vastgelegd in artikel 10a lid 1 van de Advocatenwet, geschonden. De raad houdt verweerder tuchtrechtelijk mede verantwoordelijk voor de niet-integere (financiële) praktijkvoering van het kantoor door zijn kantoorgenoot en medevenoot. Verweerder wordt voor 6 weken geschorst.

Raad van Discipline Den Haag, 18 november 2019, 18-005/DH/DH (TUL), ECLI:NL:TADRSGR:2019:242

Bij beslissing van 5 november 2018 heeft de raad aan verweester een voorwaardelijke schorsing voor de duur van vier weken opgelegd. De zaak betrof een dekenbezwaar. Aanleiding voor het bezwaar was de forse belastingschuld van het kantoor van verweester waarover zij de deken bovendien niet adequaat had geïnformeerd.

Bij beslissing van 18 november 2019 heeft de raad de voorwaardelijke schorsing ten uitvoer gelegd op grond van overschrijding van de algemene voorwaarde dat verweester zich binnen de proeftijd van twee jaren niet schuldig zou maken aan een in artikel 46 van de Advocatenwet bedoelde gedraging.

Hof van Discipline, 1 november 2019, 190111D, ECLI:NL:TAHVD:2019:194

Dekenbezwaar gegrond. Appel tegen opgelegde maatregel van onvoorwaardelijke schorsing 6 weken. Het hof verzwakt de opgelegde maatregel tot 24 weken schorsing, waarvan 12 voorwaardelijk, omdat verweerder het vertrouwen in de advocatuur ernstig heeft geschaad door informatie van zijn in beperkingen zittende cliënten door te geven.

Raad van Discipline Arnhem-Leeuwarden, 28 oktober 2019, 19-234, ECLI:NL:TADRARL:2019:234

Verweerder heeft nagelaten om hoger beroep in te stellen namens zijn cliënte en heeft daar ook niet juist over gecommuniceerd. Volgens de raad is verweerder ernstig tekortgeschoten in de zorg jegens zijn cliënte. De raad houdt rekening met de omstandigheid dat verweerder al driemaal eerder voor soortgelijke gedragingen een maatregel opgelegd heeft gekregen, en schorst hem voor 17 weken.

Raad van Discipline 's-Hertogenbosch, 21 oktober 2019, 19-308/DB/LI, ECLI:NL:TADRSHB:2019:160

Advocaat heeft samen met mr. X gewerkt aan de behandeling van klagers dossier, terwijl mr. X was geschrapt van het tableau uit hoofde van een tuchtrechtelijke veroordeling. Advocaat heeft niet naar behoren met klager gecommuniceerd over de voortgang en aanpak van de zaak. De onduidelijkheid over de omtrent het instellen van cassatie gemaakte afspraken respectievelijk inwinnen van cassatieadvies komt, nu hierover niets schriftelijk is vastgelegd, voor risico van de advocaat. Niet gebleken dat de advocaat klager naar behoren heeft geadviseerd over de kans van slagen in eerste aanleg en in appel, nu dit advies niet schriftelijk is vastgelegd. Voorwaardelijke schorsing van vier weken. (Geen hoger beroep ingesteld.)

Hof van Discipline, 18 oktober 2019, 190105, ECLI:NL:TAHVD:2019:185

Klacht tegen advocaat wederpartij door raad grotendeels gegrond verklaard met oplegging van een schorsing van 4 weken. De beslissing van de raad wordt bekrachtigd met dien verstande dat het hof een schorsing van 6 maanden oplegt. Verweerster is op grond van steeds dezelfde feiten nieuwe procedures blijven opstarten zonder oog voor eerdere beslissingen en rapportages, waaruit blijkt dat die feiten onvoldoende waren om het beweerdelijk misbruik van de kinderen aan te tonen en dat de strijd van haar cliënt schadelijk voor de kinderen was. Verweerster is voor dergelijk gedrag eerder op de vingers getikt.

Raad van Discipline Den Haag, 30 september 2019, 19-288/DH/DH, ECLI:NL:TADRSGR:2019:212

Verweerder in deze zaak heeft zich in november 2018 vrijwillig van het tableau laten schrappen.

Verweerder heeft zich op meerdere momenten op ongepaste wijze uitgelaten tegen klager, zijn cliënt. Verweerder heeft namelijk seksistisch getinte opmerkingen gemaakt die gingen over de huidskleur en het lichaam van klager en over het feit dat klager fitness beoefent. De uitlatingen van verweerder zijn volstrekt onacceptabel in het licht van de beroepsuitoefening. Nadat klager verweerder had aangesproken op zijn ongepaste uitlatingen en te kennen had gegeven enkel over de voortgang van zijn zaak contact te willen hebben, was verweerder slecht bereikbaar voor klager. Verweerder heeft niet telefonisch en ook niet schriftelijk gereageerd op verzoeken van klager om in contact te treden. Verweerder heeft op die manier de zaak van klager niet voortvarend behandeld. De raad heeft aan verweerder een onvoorwaardelijke schorsing in de uitoefening van de praktijk voor de duur van twee weken opgelegd.

Hof van Discipline, 6 september 2019, 180211, ECLI:NL:TAHVD:2019:127

Klacht tegen eigen advocaat. Verweerder zou tekort zijn geschoten in zijn dienstverlening als advocaat tijdens een echtscheidingsprocedure. Het hof is met de raad van oordeel dat verweerder de rechtbank niet heeft voorzien van de juiste informatie, klager onvoldoende heeft geïnformeerd en zich bovendien niet tijdig aan de zaak heeft onttrokken. Verweerder heeft verder in strijd met de van toepassing zijnde bepalingen een bedrag in contanten van € 2.000,- aangenomen. Zijn stelling dat hij hiervoor bijzondere redenen had in verband met een faillissement van klagers werkmaatschappij en een dreigende beslaglegging onder klagers holding, maken dat niet anders. Ten aanzien van de op te leggen maatregel overweegt het hof dat het tuchtrechtelijk verleden van verweerder zwaar in zijn nadeel moet wegen, nu hij zich ook binnen de afgelopen vijf jaren regelmatig heeft moeten verantwoorden voor de tuchtrechter. De opgelegde maatregelen hebben kennelijk weinig indruk op hem gemaakt, gezien de wijze waarop hij zich daarna nog bij herhaling als advocaat heeft (mis)gedragen. Het hof houdt bij de bepaling van de maatregel geen rekening met de mededeling van verweerder dat hij met ingang van 1 november 2019 zijn werkzaamheden als advocaat zal staken. Bekräftiging van de beslissing van de raad, bekräftiging schorsing. Schorsing voor de duur van 24 weken waarvan 12 weken voorwaardelijk.

Hof van Discipline, 6 september 2019, 180210D, ECLI:NL:TAHVD:2019:126

Dekenbezwaar. Volgens de deken heeft verweerder in twee dossiers tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld door, getoetst aan de professionele standaard die van een redelijk bekwame en redelijk handelend advocaat in de gegeven omstandigheden kan worden verwacht, niet aan de zorgvuldigheidsnorm te voldoen, door geen voorschotdeclaratie en/of einddeclaratie op te stellen, door geen deugdelijke specificaties te verschaffen en door niet te onderzoeken of zijn cliënt in aanmerking zou kunnen komen voor gefinancierde rechtshulp. Verweerder zou tevens een advocaat onwaardige passages hebben opgenomen in een appelschrift. Hetgeen in hoger beroep is aangevoerd alsook het onderzoek ter zitting geven het hof geen aanleiding om tot een andere beoordeling dan de raad te komen. Ten aanzien van de op te leggen maatregel overweegt het hof dat het tuchtrechtelijk verleden van verweerder zwaar in zijn nadeel moet wegen, nu hij zich ook binnen de afgelopen vijf jaren regelmatig heeft moeten verantwoorden voor de tuchtrechter. De opgelegde maatregelen hebben kennelijk weinig indruk op hem gemaakt, gezien de wijze waarop hij zich daarna nog bij herhaling als advocaat heeft (mis)gedragen. Het hof houdt bij de bepaling van de maatregel geen rekening met de mededeling van verweerder dat hij met ingang van 1 november 2019 zijn werkzaamheden als advocaat zal staken. Bekrachtiging beslissing van de raad, bekrachtiging schorsing. Schorsing voor de duur van 24 weken waarvan twaalf voorwaardelijk.

Hof van Discipline, 30 augustus 2019, 190072D, ECLI:NL:TAHVD:2019:125

Dekenbezwaar. Bezwaar van zowel deken Noord-Holland als algemeen deken. Aan verweerster is door de raad een waarschuwing opgelegd wegens misbruik van haar geheimhoudertelefoon en declareren aan een partij geen opdrachtgever is, zonder duidelijke afspraken en specificaties. Beide dekens hebben beroep ingesteld. Het hof oordeelt dat door het misbruik van de geheimhoudertelefoon verweerster de kernwaarde integriteit in ernstige mate heeft geschonden en dat zij in strijd heeft gehandeld met de Verordening op de nummerherkenning (oud). Er moet op kunnen worden vertrouwd dat gesprekken die worden gevoerd met een geheimhoudertelefoon ook daadwerkelijk gesprekken betreffen van de advocaat. Verweerster heeft voorts tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld door onduidelijke declaraties aan een derde te sturen. Gedeeltelijke vernietiging beslissing raad. Deels voorwaardelijke schorsing voor de duur van twee maanden waarvan een maand voorwaardelijk. Proceskostenveroordeling.

**Raad van Discipline Den Haag, 19 augustus 2019, 19-519/DH/RO,
ECLI:NL:TADRSGR:2019:183**

Deze zaak betreft een verzoek op grond van artikel 60b van de Advocatenwet. De raad oordeelt dat voldoende vaststaat dat verweerster niet in staat is haar praktijk behoorlijk uit te oefenen. Door alcohol- en andere persoonlijke problemen reageert verweerster niet, althans niet tijdig, op verzoeken van de deken, houdt zij zich niet aan toezeggingen tot het informeren van de deken en is zij niet of nauwelijks bereikbaar voor cliënten en de deken. Ook is de raad uit de jaarstukken en de bevindingen van de deken tijdens het kantoorbezoek gebleken dat de financiële situatie van het kantoor van verweerster zorgwekkend is en aan een goede praktijkuitoefening in de weg staat. De aanwijzingen dat verweerster bezig is om haar problemen aan te pakken zijn onvoldoende om af te zien van een schorsing. Schorsing voor onbepaalde tijd.

Hof van Discipline, 19 augustus 2019, 180240, ECLI:NL:TAHVD:2019:73

Klacht tegen advocaat wederpartij. Verweerder zou op naam van zijn demente moeder een procedure zijn gestart, waarvoor hij een algemene volmacht had laten opstellen door een bevriende notaris, terwijl de moeder niet meer in staat was een volmacht af te geven. Verweerder zou zich onnodig grievend hebben uitgelaten jegens klaagster door haar ervan te betichten fraude te hebben gepleegd. Ook zou hij in de procedure tegen klaagster een valse factuur van zijn advocaat hebben opgevoerd. Ter zake van de procedure met algemene volmacht ziet het hof voldoende aanknopingspunten met verweerdere praktijkuitoefening om de daarvoor geldende maatstaven toe te passen. Een advocaat dient bij psychisch kwetsbare cliënten de grootst mogelijke zorgvuldigheid te betrachten. Het tegen beter weten in gebruik maken van een volmacht van een kwetsbare demente bejaarde vrouw om op haar naam een procedure te kunnen voeren in een familievete, acht het hof zeer onzorgvuldig en laakbaar. Ter zake van verweerdere uitlatingen oordeelt het hof dat deze binnen de toegestane bandbreedte van verweerdere (partijdige) optreden vallen. Ter zake van de factuur oordeelt het hof dat de urenspecificaties van verweerdere advocaat geen juist beeld geven van de werkelijkheid en derhalve valselijk zijn opgemaakt, hetgeen ook geldt voor de hierop gebaseerde factuur aan verweerder. Het tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen van verweerdere advocaat is ook aan verweerder toe te rekenen. Vernietiging raadsbeslissing voor wat betreft de maatregel, in die zin dat het hof tot een langere schorsing komt. Schorsing voor de duur van twaalf maanden waarvan zes maanden voorwaardelijk. Proceskostenveroordeling.

Hof van Discipline, 19 augustus 2019, 180195D, ECLI:NL:TAHVD:2019:83

Dekenbezwaar. Verweerder zou in twee kwesties niet integer hebben gehandeld, waar het zijn onafhankelijkheid en (financiële) integriteit betreft. Verweerder zou excessief hebben gedeclareerd en de deken desgevraagd onwaarheden hebben verkondigd over de declaraties. Naar het oordeel van het hof is het bezwaar van de deken ten aanzien van beide facturen gegrond. Het verwijt is zeer ernstig: verweerder heeft bewust en in samenwerking met zijn cliënt valse stukken opgemaakt en ingebracht in juridische procedures, met als doel om de wederpartij van de broer in deze procedure schade toe te brengen door veroordeling te vorderen van grotendeels gefingeerde kosten. Verweerder heeft vervolgens, aangesproken door de deken op zijn handelen, dezelfde valse stukken aan de deken overgelegd en daarmee de deken onjuist geïnformeerd. Vernietiging raadsbeslissing voor wat betreft de maatregel, in die zin dat het hof tot een langere schorsing komt. Schorsing voor de duur van vier maanden waarvan twee maanden voorwaardelijk. Proceskostenveroordeling.

Raad van Discipline Arnhem-Leeuwarden, 12 augustus 2019, 19-278, ECLI:NL:TADRARL:2019:289

Verweerder heeft nagelaten om op tijd de jaarcijfers van zijn praktijk over de jaren 2015, 2016 en 2017 aan de deken te geven. Verweerder heeft hierdoor de deken belemmerd in zijn toezichthoudende taak. Ondanks herhaalde verzoeken heeft verweerder niet tijdig gereageerd op verzoeken van de deken om informatie, wat hem komt te staan op een schorsing van 13 weken, waarvan 2 onvoorwaardelijk en de overige weken voorwaardelijk.

Hof van Discipline, 3 juni 2019, 180267D, ECLI:NL:TAHVD:2019:44

Dekenbezwaar wegens het laten verlopen van een termijn in een huurzaak, waardoor de woning van de cliënt is ontruimd. Onvoldoende communicatie over het laten verlopen van de termijn, het ontruimingsvonnis en de procesrisico's. Het dekenbezwaar is grotendeels gegrond verklaard, de raad heeft uitgesproken dat verweerder niet de zorgvuldigheid heeft betracht die bij een behoorlijke rechtshulpverlening betaamt en heeft een schorsing opgelegd van 16 weken, waarvan 8 voorwaardelijk. Het hof bekrachtigt de uitspraak van de raad met uitzondering van de maatregel. Gelet op het tuchtrechtelijk verleden van verweerder en het feit dat verweerder thans – weliswaar op aandringen van de deken – met twee coaches een verbetertraject is ingegaan, acht het hof de maatregel van een schorsing van 8 weken, waarvan 4 voorwaardelijk passend en geboden. Proceskostenveroordeling.

Hof van Discipline, 3 juni 2019, 180186, ECLI:NL:TAHVD:2019:45

Klacht tegen advocaat van wederpartij. Verweerder heeft tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld door de kantonrechter feitelijk onjuist te informeren.

Hij heeft de kantonrechter meegedeeld dat hij namens zijn cliënte aan klagers een tegenaanbod heeft gedaan om de zaak op de rol te laten doorhalen tegen vergoeding van het liquidatietarief, maar dat klagers daarmee niet akkoord gingen. Een dergelijk aanbod was echter niet gedaan. Klacht gegrond. Beslissing van raad wordt vernietigd voor zover daarbij aan verweerder een voorwaardelijke schorsing voor drie maanden is opgelegd in verband met zijn tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen in acht klachten, waarop de raad op 11 juni 2018 tegelijk heeft beslist. Het hof heeft vijf van die klachten tegelijk behandeld en legt in die vijf zaken gezamenlijk een onvoorwaardelijk schorsing op van vier weken met ingang van 15 juli 2019. Beslissing van raad wordt voor het overige bekrachtigd. Ook wordt in deze zaak en in de zaken 180180, 180181, 180182 en 180184, gelet op de samenhang en de bijzondere omstandigheden, een gezamenlijke proceskostenveroordeling van € 1.000,- opgelegd.

Hof van Discipline, 3 juni 2019, 180184, ECLI:NL:TAHVD:2019:46

Klacht tegen advocaat van wederpartij. Verweerder heeft tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld door:

- in het beslagrekest en de dagvaarding onwaarheid te spreken: hij heeft ten onrechte vermeld dat enig (inhoudelijk) verweer van klager niet bekend was;
- bij dagvaarding onwaarheid te spreken: hij heeft daarin gesteld dat klager niet op de ingebrekestelling heeft gereageerd, terwijl niet is komen vast te staan dat hij de genoemde ingebrekestelling aan klager heeft toegezonden;
- de voorzieningenrechter onjuist voor te lichten: in het beslagrekest heeft hij een feitelijk onjuiste weergave gegeven van de contacten met de paardentaxateur, waardoor hij ten onrechte de suggestie heeft gewekt dat er geen tijd meer was om een schriftelijke verklaring van die taxateur af te wachten terwijl die in feite al beschikbaar was;
- een brief rechtstreeks aan klager toe te zenden, terwijl hij er op dat moment mee bekend was dat klager werd bijgestaan door een advocaat;
- producties die bij de dagvaarding hoorden niet gelijktijdig met toezending aan de rechtbank ook aan de advocaat van klager toe te sturen.

Klacht, voor zover aan hof voorgelegd, gegrond. Beslissing van raad wordt vernietigd voor zover daarbij aan verweerder een voorwaardelijke schorsing voor drie maanden is opgelegd in verband met zijn tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen in acht klachten, waarop de raad op 11 juni 2018 tegelijk heeft beslist. Het hof heeft vijf van die klachten tegelijk behandeld en legt in die vijf zaken gezamenlijk een onvoorwaardelijk schorsing op van vier weken met ingang van 15 juli 2019. Beslissing van raad wordt voor het overige bekrachtigd. Ook wordt in deze zaak en in de zaken 180180, 180181, 180182 en 180186, gelet op de samenhang en de bijzondere omstandigheden, een gezamenlijke proceskostenveroordeling van € 1.000,- opgelegd.

Hof van Discipline, 3 juni 2019, 180182, ECLI:NL:TAHVD:2019:47

Klacht tegen advocaat van wederpartij. Klagers hebben het Gerechtshof gevraagd spoedappell te mogen instellen tegen een vonnis in kort geding. Verweerder heeft op het H2-formulier vermeld dat zijn cliënte reeds uitvoering had gegeven aan het kortgedingvonnis en dat zij wel degelijk aan klagers had geleverd, terwijl zij (nog) niet alle geboden was nagekomen. Door deze misleidende formulering zijn klagers onnodig in hun belangen geschaad. Klacht gegrond. Beslissing van raad wordt vernietigd voor zover daarbij aan verweerder een voorwaardelijke schorsing voor drie maanden is opgelegd in verband met zijn tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen in acht klachten, waarop de raad op 11 juni 2018 tegelijk heeft beslist. Het hof heeft vijf van die klachten tegelijk behandeld en legt in die vijf zaken gezamenlijk een onvoorwaardelijk schorsing op van vier weken met ingang van 15 juli 2019. Beslissing van raad wordt voor het overige bekrachtigd. Ook wordt in deze zaak en in de zaken 180180, 180181, 180184 en 180186, gelet op de samenhang en de bijzondere omstandigheden, een gezamenlijke proceskostenveroordeling van € 1.000,- opgelegd.

Hof van Discipline, 3 juni 2019, 180181, ECLI:NL:TAHVD:2019:48

Klacht tegen advocaat van wederpartij. Verweerder, die verantwoordelijk is voor zijn kantoororganisatie, heeft tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld door de processtukken die hij aan de kantonrechter heeft toegezonden niet gelijktijdig aan de advocaat van klagers toe te zenden. Hiermee heeft verweerder de belangen van klagers onnodig geschaad. Klacht, voor zover aan het hof voorgelegd, gegrond. Beslissing van raad wordt vernietigd voor zover daarbij aan verweerder een voorwaardelijke schorsing voor drie maanden is opgelegd in verband met zijn tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen in acht klachten, waarop de raad op 11 juni 2018 tegelijk heeft beslist. Het hof heeft vijf van die klachten tegelijk behandeld en legt in die vijf zaken gezamenlijk een onvoorwaardelijk schorsing op van vier weken met ingang van 15 juli 2019. Beslissing van raad wordt voor het overige bekrachtigd. Ook wordt in deze zaak en in de zaken 180180, 180182, 180184 en 180186, gelet op de samenhang en de bijzondere omstandigheden, een gezamenlijke proceskostenveroordeling van € 1.000,- opgelegd.

Hof van Discipline, 3 juni 2019, 180180, ECLI:NL:TAHVD:2019:49

Klacht tegen advocaat van wederpartij. De gemachtigde van klagers heeft in juli 2015 een e-mail aan verweerder toegezonden, waaraan per ongeluk eerdere vertrouwelijke e-mails waren gehecht van de gemachtigde van klagers aan klagers. Vrijwel direct daarna heeft de gemachtigde van klagers (het kantoor van) verweerder gevraagd deze e-mail met de aanhangende mails te verwijderen/vernietigen. Dit verzoek is geweigerd. Verweerder heeft de bewuste e-mail in december 2015 tijdens de mondelinge behandeling van

een kort geding tussen klagers en zijn cliënte als productie overgelegd. Gesteld noch gebleken is dat de cliënte van verweerder enig voordeel had bij het in het geding brengen van de e-mail, terwijl verweerder aan de wederpartij onevenredig nadeel heeft toegebracht door te suggereren dat uit de e-mail bleek dat klagers hun accountant instrueerden verklaringen te vervalsen. Het had op de weg van verweerder gelegen om de deken voorafgaand advies te vragen over het in het geding brengen van de bewuste e-mail. Klacht, voor zover aan het hof voorgelegd, gegrond. Beslissing van raad wordt vernietigd voor zover daarbij aan verweerder een voorwaardelijke schorsing voor drie maanden is opgelegd in verband met zijn tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen in acht klachten, waarop de raad op 11 juni 2018 tegelijk heeft beslist. Het hof heeft vijf van die klachten tegelijk behandeld en legt in die vijf zaken gezamenlijk een onvoorwaardelijk schorsing op van vier weken met ingang van 15 juli 2019. Beslissing van raad wordt voor het overige bekrachtigd. Ook wordt in deze zaak en in de zaken 180181, 180182, 180184 en 180186, gelet op de samenhang en de bijzondere omstandigheden, een gezamenlijke proceskostenveroordeling van € 1.000,- opgelegd.

Hof van Discipline, 12 april 2019, 180326, ECLI:NL:TAHVD:2019:31 (herstelbeslissing 19 april 2019 ECLI:NL:TAHVD:2019:31)

Klacht eigen advocaat. Verweerder is op meerdere punten in zijn dienstverlening aan klaagster ernstig tekort geschoten. De dienstverlening voldeed niet aan de professionele standaard omdat verweerder onvoldoende kennis van het internationaal procesrecht had en onvoldoende heeft gecommuniceerd over de mogelijkheden en consequenties van keuzes rondom de echtscheiding. Voorts heeft verweerder onvoldoende gereageerd op de verzoeken van klaagster en is hij procedureel tekortgeschoten. Matiging maatregel wegens lijn in eerder opgelegde maatregelen in vergelijkbare gevallen. Schorsing 8 weken, waarvan 6 weken voorwaardelijk. Bekrachtiging beslissing Raad. Proceskostenveroordeling.

Het hof herstelt de beslissing in de zaak 180326 in die zin dat een termijn van vier weken wordt opgenomen tussen het onherroepelijk worden van de beslissing – waarin een schorsing is opgelegd – en de ingangsdatum van de schorsing.

Hof van Discipline, 5 april 2019, 180301D, ECLI:NL:TAHVD:2019:35

Raad heeft dekenbezwaar gegrond verklaard en aan verweerder een voorwaardelijke schorsing van twaalf weken opgelegd. Plaatselijke deken heeft hoger beroep ingesteld omdat hij de enkel voorwaardelijke schorsing een te lichte maatregel vindt. Het hof acht de plaatselijke deken ontvankelijk in zijn “strafmaatappel”. Met “de deken” als bedoeld in artikel 56 lid 1 sub b Advocatenwet wordt de plaatselijke deken bedoeld. De restricties die voor

een klager gelden om hoger beroep in te stellen (omschreven in lid 1 sub a van genoemd artikel) gelden niet voor de plaatselijke deken in verband met zijn rol als toezichthouder en klachtbehandelaar.

Vast staat dat verweerder met zijn gedrag in privé het vertrouwen in de advocatuur en in zijn eigen beroepsuitoefening heeft geschaad en dat hij zijn toezegging om geen straf- en familie zaken meer te doen totdat (onherroepelijk) op het dekenbezwaar is beslist, niet is nagekomen. Zijn gedrag zag op escalaties ten opzichte van een vrouw die destijds als stagiaire aan zijn kantoor verbonden was en ten opzichte van zijn (toenmalige) echtgenote. Kort daarvoor had de tuchtrechter aan verweerder (onherroepelijk) een voorwaardelijke schorsing van een week opgelegd, zodat hij zich in de proeftijd opnieuw schuldig heeft gemaakt aan onbetamelijk gedrag. Nu verweerder bovendien een aanmerkelijke snelheidsovertreding heeft begaan waarvoor hij zich strafrechtelijk nog moet verantwoorden, is het hof van oordeel dat niet kan worden volstaan met een volledig voorwaardelijke schorsing. Gedeeltelijke vernietiging. Onvoorwaardelijke schorsing van vier weken en voorwaardelijke schorsing van acht weken met proceskostenveroordeling.

In aanvulling op de beslissing van 25 maart 2019 heeft het hof de aanvangsdatum van de onvoorwaardelijke schorsing vastgesteld bij (herstel)beslissing van 5 april 2019.

Raad van Discipline Arnhem-Leeuwarden, 25 maart 2019, 18-244, ECLI:NL:TADRARL:2019:82

Volgens de raad had hij op de hoogte moeten zijn van de wettelijke weigeringsgronden bij een toevoegingsaanvraag en had het risico van afwijzing van een toevoeging en de financiële gevolgen daarvan met klagster vooraf moeten bespreken. Niet is gebleken dat hij dat heeft gedaan. Daardoor heeft hij klagster de mogelijkheid onthouden om bij aanvang van de zaak de daaraan verbonden financiële risico's voor haar goed in te schatten (in strijd met Regels 8 en 23 Gedragsregels 1992). Daarnaast is de raad gebleken dat verweerder excessief heeft gedeclareerd en dat hij ten onrechte heeft geweigerd om het dossier later af te geven. Volgens de raad is de toonzetting van zijn correspondentie met klagster een advocaat niet betamelijk geweest. Verweerder is al van het tableau geschrapt. De raad legt hem in deze zaak een schorsing van vier weken op, die pas ten uitvoer wordt gelegd zodra verweerder zich weer op het tableau heeft ingeschreven.

Hof van Discipline, 8 maart 2019, 180294, ECLI:NL:TAHVD:2019:4

Klacht over eigen advocaat. Hoger beroep gericht op de maatregel van schorsing van 26 weken, waarvan 8 weken voorwaardelijk. Verzoek om matiging van de maatregel afgewezen, vanwege het structurele karakter van

het handelen van verweerder dat ziet op de communicatie met de cliënt. De raad heeft op goede gronden een langere schorsing dan gebruikelijk opgelegd nu de schorsingen van verweerder in het verleden gezien de terugval kennelijk onvoldoende effect hebben gehad. Ook heeft verweerder onvoldoende aannemelijk gemaakt dat de door hem voorgenomen maatregelen een terugval in de toekomst zullen voorkomen. Bekrachtiging beslissing raad.

Raad van Discipline Den Haag, 25 februari 2019, 18-707/DH/RO, ECLI:NL:TADRSGR:2019:81

Deze advocaat is bij beslissing van (ook) 25 februari 2019 door het Hof van Discipline geschrapt.

Verweerder heeft in deze zaak een beroepsfout gemaakt door te laat hoger beroep in te stellen, ondanks het tijdige verzoek van klager om appel in te stellen en vragen van klager naar de stand van zaken binnen de appeltermijn. Verweerder heeft het door klager betaalde voorschot gebruikt voor het te laat instellen van hoger beroep en voor het voeren van een procedure waarin de ontvankelijkheid van dat beroep centraal stond. Het voorschot is door verweerder dus voornamelijk aangewend voor werkzaamheden die zagen op herstel van zijn eigen fout. Verweerder heeft daarover geen overleg gevoerd met klager. De raad legt aan klager een onvoorwaardelijke schorsing voor de duur van vier weken op en neemt daarbij het tuchtrechtelijk verleden van verweerder in aanmerking. Daaruit blijkt dat verweerder eerder ook al de belangen van zijn cliënten ernstig veronachtzaamd heeft.

Raad van Discipline, 25 februari 2019, 18-762/DH/RO, ECLI:NL:TADRSGR:2019:82

Klager in deze zaak is gedetineerd geweest en heeft verweerder verzocht om namens hem een schadevordering in te stellen in verband met de detentie. Het verwijt van klager is dat verweerder diverse malen heeft gezegd dat hij met de zaak bezig was, maar dat hij in werkelijkheid niets heeft gedaan. Verweerder heeft de klacht niet weersproken. Hij heeft geen (schriftelijk) verweer gevoerd en is niet ter zitting verschenen. Verweerder heeft klager benadeeld door niets te doen. De raad legt aan verweerder een onvoorwaardelijke schorsing voor de duur van vier weken op en heeft daarbij het tuchtrechtelijk verleden van verweerder in aanmerking genomen.

Raad van Discipline Arnhem-Leeuwarden, 14 januari 2019, 18-682 en 18-683, ECLI:NL:TADRARL:2019:11

In 2016 heeft klagster verweerder ingeschakeld om een contactregeling te treffen met haar kinderen die bij haar ex-echtgenoot verbleven. Na veel aandringen heeft verweerder daarvoor in 2017 - volgens zijn mededeling in april 2017- een verzoekschrift ingediend bij de rechtbank. Later is klagster

gebleken dat dit verzoekschrift pas in september 2017 is ingediend. Tot tweemaal toe berichtte verweerder klaagster dat er een zitting zou plaatsvinden, terwijl later is gebleken dat er geen zittingen door de rechtbank waren bepaald. Naar het oordeel van de Raad is verweerder ernstig tekortgeschoten in de behartiging van de belangen van klaagster en heeft hij diverse malen richting haar gelogen over de gang van zaken. De deken heeft op basis van dezelfde feiten een dekenbezwaar ingediend tegen verweerder (18-683). De raad rekent het verweerder ernstig aan en schorst hem daarom in beide zaken voor twee maanden, waarvan een maand onvoorwaardelijk en een maand voorwaardelijk.

4.2 Schrappingen

Raad van Discipline Arnhem-Leeuwarden, 2 december 2019, 198-1023, ECLI:NL:TADRARL:2019:300

Naar aanleiding van een kantoorbezoek door een lid van de Raad van de Orde is gebleken dat de praktijkvoering van verweester niet voldeed aan de wettelijke vereisten en de regels die zijn vastgelegd in de Voda, waardoor de belangenbehartiging van de cliënten in gevaar kwam. De financiële situatie van de praktijk was zorgelijk en op verzoeken om informatie over aard en omvang daarvan reageerde verweester niet. In dit geval zijn de kernwaarden onafhankelijkheid, deskundigheid en integriteit in het gevaar gekomen. Bovendien kwam verweester afspraken die naar aanleiding van het dekenbezwaar waren gemaakt, niet na. Die hadden betrekking op de financiële bijdrage en de praktijkvoering. De raad besluit tot schrapping van verweester.

Raad van Discipline Arnhem-Leeuwarden, 2 augustus 2019, 19-487, ECLI:NL:TADRARL:2019:125

De deken Noord-Nederland heeft gelijktijdig een verzoek tot schorsing van verweerder op grond van art. 60b Advocatenwet gedaan (19-486) en een dekenbezwaar (19-487) ingediend. In het dekenbezwaar is vast komen te staan dat verweerder onvoldoende de belangen van zijn cliënten heeft behartigd, de organisatie en administratie van zijn kantoor niet op orde heeft en in strijd heeft gehandeld met verschillende gedragsregels. Daarnaast heeft verweerder de deken niet geïnformeerd over zijn verhuizing en reageert hij niet op het verzoek van de deken om zijn nieuwe kantooradres te verstrekken. Ook lijkt het er sterk op dat verweerder financiële problemen heeft. Verweerder toont weinig zelfinzicht en verschuilt zich continu achter anderen. Ondanks het coaching traject dat is ingezet en de begeleiding door de Unit FTA is de praktijkvoering van verweerder niet (voldoende) verbeterd. De raad heeft er geen vertrouwen in dat dit in de toekomst nog gaat gebeuren en is van oordeel dat niet met minder kan worden volstaan dan schrapping van het tableau. Tot het moment dat de schrapping onherroepelijk is wordt verweerder bovendien door de raad geschorst.

Hof van Discipline, 3 juli 2019, 190015D, ECLI:NL:TAHVD:2019:43

Hoger beroep gericht op door de raad opgelegde maatregel van schrapping na gegrond dekenbezwaar. Verweerder heeft in strijd gehandeld met artikel 46 Advocatenwet en de kernwaarde integriteit door cliënten en derden ertoe te bewegen betalingen, die zijn kantoor toekwamen, aan hem te doen en door te trachten deze onregelmatigheden te verbergen door het bewerken van een bankafschrift. Ondanks het blanco tuchtrechtelijk verleden en het door verweerder getoonde inzicht in het laakbare van zijn gedrag, acht het hof schrapping de enig passende maatregel gelet op de relatief lange duur – bijna 12 maanden – dat de onregelmatigheden hebben plaatsgevonden, het feit dat sprake is geweest van een samenstel van activiteiten, waarmee uitsluitend verweerders eigen belang was gediend. De integriteit van een advocaat is een belangrijke, zo niet de belangrijkste kernwaarde van de advocatuur. Van een advocaat mag worden verwacht dat hij die waarde beschermt, zich van die waarde voortdurend bewust is en dat hij zijn handelwijze afstemt op het voorkomen van twijfel daarover. Bekrachtiging. Geen aanleiding tot matiging. Proceskostenveroordeling.

Raad van Discipline Arnhem-Leeuwarden, 29 april 2019, 19-074, ECLI:NL:TADRARL:2019:74

In dit bezwaar van de deken Noord-Nederland gaat het over het behalen van onvoldoende opleidingspunten door verweester in de jaren 2017 en 2018. Zij heeft de mogelijkheid om dit te herstellen door het indienen van een opleidingsplan voor 2019 niet benut. Verder heeft zij verzuimd de deken de gevraagde inlichtingen te verstrekken, waarmee zij de toezichthoudende rol van de deken heeft gefrustreerd. Ook heeft verweester niet de jaarrapporten 2016 en 2017 gereed gehad tijdens een kantoorbezoek. De raad schrappt verweester van het tableau.

Hof van Discipline, 19 april 2019, 180001D, ECLI:NL:TAHVD:2019:40 (Herziening is toegewezen en komt inhoudelijk opnieuw op zitting op 24 februari 2020)

Dekenbezwaar. Verweerder zou misbruik hebben gemaakt van toevoegingsgelden, beroepsfouten hebben gemaakt, onvoldoende nazorg hebben betracht ten aanzien van zijn cliënten en een gebrekkige kantoororganisatie en dossieropbouw hebben. Het hof overweegt dat de vastgestelde feiten een ontluisterend beeld laten zien van de praktijkuitoefening door verweerder. Gelet op het aanzienlijke tuchtrechtelijke verleden van verweerder met ook recente beslissingen, staat dit beeld niet op zichzelf. Verweerder heeft niet laten zien enig (evaluerend) inzicht in eigen handelen te hebben. Alles afwegende acht het hof voor verweerder geen plaats in de advocatuur. Bekrachtiging beslissing van de raad, bekrachtiging schrapping. Proceskostenveroordeling.

Hof van Discipline, 25 februari 2019, 180179D, ECLI:NL:TAHVD:2019:12

Schrapping n.a.v. dekenbezwaar. Verweerder in appel wegens strafmaat. Het hof acht de maatregel van schrapping gepast en geboden. Verweerder heeft stelselmatig art. 46 AW geschonden. Zijn gedragingen, zoals het niet verschijnen bij piketten en BOPZ-meldingen, passen in een structureel patroon van volstrekt onvoldoende besef van verantwoordelijkheid voor zijn praktijkvoering. Bekrachtiging beslissing raad. Proceskostenveroordeling.

**Hof van Discipline, 1 februari 2019, 180231, ECLI:NL:TAHVD:2019:15
(herstelbeslissing ECLI:NL:TAHVD:2019:14)**

Klacht tegen eigen advocaat over niet doorbetalen van derdengelden. Mede hoger beroep ingesteld door deken van algemene raad (artikel 56 lid 1 Advocatenwet). Na het onherroepelijk worden van een eerdere beslissing van de raad van discipline over de derdengelden had verweerder deze uit eigen beweging aan klager moeten betalen. Dat heeft hij niet gedaan, waarna klager in kort geding betaling heeft gevorderd. Voorzieningenrechter heeft vordering afgewezen. De tuchtrechter komt een eigen oordeel toe over de tuchtrechtelijke verwijtbaarheid van het handelen van een advocaat en de maatstaven ter beoordeling daarvan zijn niet hetzelfde als die van de civiele rechter. Door de derdengelden niet aan klager te betalen, heeft verweerder de inhoud van de tuchtrechtelijke beslissing genegeerd en aangetoond inzicht noch gevoel te hebben voor wat een behoorlijk advocaat betaamt. Uitgebreid tuchtrechtelijk verleden. Kennelijk onverbeterlijk gedrag. Schrapping van het tableau.

Herstelbeslissing. Deel van het dictum was weggefallen: vernietiging beslissing raad, klacht gegrond en ingangsdatum raad.

**Raad van Discipline Den Haag, 28 januari 2019, 18-596/DH/DH,
ECLI:NL:TADRSGR:2019:27**

In deze klachtzaak heeft verweerder in juni 2015 gevraagd om bijstand bij de faillissementsaanvragen van zijn vennootschappen. Tussen augustus 2015 en juni 2017 heeft klager tevergeefs geprobeerd om informatie te krijgen van verweerder over de faillissementsaanvragen. Begin april 2017 heeft klager van verweerder vernomen dat op 19 april 2017 beslist zou worden op de faillissementsaanvraag. Later kwam klager erachter dat er nog helemaal geen faillissementsverzoekschrift was ingediend. Verweerder heeft dus in strijd met de waarheid bij klager doen voorkomen dat hij werkzaamheden had verricht terwijl dat niet het geval was. Dergelijk gedrag is een advocaat onwaardig en dit rekent de raad verweerder zwaar aan. Klager heeft verweerder vervolgens aansprakelijk gesteld voor geleden schade en hem uitdrukkelijk verzocht om daarvan melding te maken bij zijn beroepsaansprakelijkheidsverzekering. Het is de raad niet gebleken dat verweerder zijn beroeps-

aansprakelijkheidsverzekering op de hoogte heeft gesteld en ook niet is niet zoals het een behoorlijk handelend advocaat betaamt. Deze klachtzaak staat bovendien niet op zichzelf. Verweerder is eerder tuchtrechtelijk veroordeeld tot onder meer twee voorwaardelijke en twee onvoorwaardelijke schorsingen in de praktijkuitoefening. De klachten waarin die maatregelen zijn opgelegd gingen ook over het onvoldoende informeren van cliënten en het verwaarlozen van de belangen van cliënten. Uit deze klacht blijkt dat verweerder geen, althans geen afdoende, maatregelen heeft genomen om dergelijke klachten te voorkomen. Omdat verweerder ook geen inzicht heeft getoond in het laakbare van zijn handelwijze valt ook geen verbetering in de toekomst te verwachten. De raad komt daarom tot de conclusie dat het niet verantwoord is dat verweerder als advocaat de praktijk weer zou gaan uitoefenen legt de maatregel van schrapping op. De advocaat in deze zaak is op 19 maart 2018 ([17-1035/DH/DH/D](#)) ook al geschrapt door de raad van discipline. De eerste schrappingsbeslissing was al onherroepelijk toen de raad uitspraak deed in deze klachtzaak.

Raad van Discipline Arnhem-Leeuwarden, 7 januari 2019, 18-802, ECLI:NL:TADRARL:2019:1

In 2015 is op verzoek van de deken Midden-Nederland een rapporteur benoemd (art. 60c Advocatenwet), is verweerder op 25 januari 2016 voor onbepaalde tijd geschorst als advocaat (art. 60b Advocatenwet) en is de rapporteur benoemd tot afwikkelaar van de praktijk van verweerder. In het dit dekenbezwaar heeft de raad vastgesteld dat verweerder geen enkele relevante medewerking heeft verleend aan de afwikkelaar van zijn praktijk en dat hij zich niet aan de gemaakte afspraken heeft gehouden. Bovendien is voor de raad komen vast te staan dat verweerder tijdens zijn schorsing als advocaat heeft doorgewerkt, wat in strijd is met art. 48 lid 7 Advocatenwet. Verweerder heeft de deken ook niet of niet tijdig de door de deken verzochte informatie gegeven. Met zijn handelwijze in de afgelopen jaren heeft verweerder naar het oordeel van de raad ook de kernwaarden van de advocatuur, met name de integriteit, veronachtzaamd en het aanzien van de advocatuur aangetast. Bovendien heeft verweerder geen inzicht getoond in zijn tekortkomingen. Bij de op te leggen maatregel heeft de raad rekening gehouden met het feit dat verweerder in de voorgaande jaren herhaaldelijk tuchtrechtelijk is veroordeeld. De raad concludeert dat verweerder niet in de advocatuur thuishoort en besluit tot schrapping.

Samenstelling colleges in 2019

55

Hof van Discipline

Naam

mr. T. Zuidema
mr. A.M.J.G. van Amsterdam

mr. J. Blokland
mr. P.M.A. de Groot-van Dijken
mr. J.D. Streefkerk

mr. T.H. Tanja-van den Broek

mr. G. Creutzberg
mr. A.R. Sturhoofd

mr. A.J.M.E. Arpeau
mr. M.P.C.J. van Bavel
mr. W.F. Boele

mr. A.D.R.M. Boumans

Functie

Voorzitter
Plv. voorzitter,
gestart per 1 juni 2019
Plv. voorzitter
Plv. voorzitter
Plv. voorzitter,
gestart per 1 juni 2019
Plv. voorzitter

Kroonlid
Kroonlid

Plv. kroonlid
Plv. kroonlid
Plv. kroonlid,
gestart per 14 januari 2019
Plv. kroonlid

mr. P.T. Gründemann
mr. M.M.H.P. Houben

mr. A.D. Kiers-Becking
mr. H. van Loo
mr. A.J. Louter
mr. E.J. Numann
mr. J.M. Rowel-van der Linde
mr. W.A.M. van Schendel
mr. T.E. van der Spoel
mr. R. Verkijk
mr. M.A. Wabeke
mr. M.L. Weerkamp

mr. J.H. Brouwer
mr. E.L. Pasma

mr. C.A.M.J. Raymakers
mr. L. Ritzema
mr. J.M. Atema
mr. P.J.G. van den Boom

mr. R.H. Broekhuijsen

mr. G.J.K. Elsen

mr. G.C. Endedijk
mr. I.P.A. van Heijst
mr. J. Italianer
mr. M. Pannevis

mr. L.H. Rammeloo
mr. H.J.P. Robers

mr. J.A. Schaap

mr. G.J.L.F. Schakenraad

mr. R.N.E. Visser
mr. V. Wolting

mr. A.A.H. Zegers

Plv. kroonlid
Plv. kroonlid,
gestopt per 1 augustus 2019
Plv. kroonlid
Plv. kroonlid
Plv. kroonlid
Plv. kroonlid
Plv. kroonlid
Plv. kroonlid
Plv. kroonlid
Plv. kroonlid
Plv. kroonlid

lid-advocaat
lid-advocaat,
gestart per 1 januari 2019
Lid-advocaat
Lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat,
gestart per 1 mei 2019
Plv. lid-advocaat,
gestart per 1 mei 2019
Plv. lid-advocaat,
gestart per 1 april 2019
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat,
gestopt per 30 juli 2019
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat,
gestart per 1 april 2019
Plv. lid-advocaat,
gestart per 1 september 2019
Plv. lid-advocaat,
gestart per 1 januari 2019
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat,
gestart per 1 mei 2019
Plv. lid-advocaat

Raad van Discipline Amsterdam

(arrondissementen Amsterdam en Noord-Holland)

Naam

mw. mr. Q.R.M. Falger
mw. mr. C. Kraak
mr. E.J. van der Molen
mw. mr. D.H. Steenmetser-Bakker
mw. mr. P.M. Wamsteker

mw. mr. E.C. Gelok
mr. D. Horeman
mw. mr. A.S. Kamphuis
mr. P. van Lingen
mr. R. Lonterman
mw. mr. E.M.J. van Nieuwenhuizen
mr. C.C. Oberman
mr. H.B. de Regt
mw. mr. S. Wieberdink
mr. C. Wiggers

mw. mr. S. van Andel
mr. A. de Groot
mr. G. Kaaij
mr. H.C.M.J. Karskens
mw. mr. M. Middeldorp
mw. mr. E.J.M. van Rijckevorsel-Teeuwen
mr. M.W. Schüller
mr. K. Straathof

mw. mr. S. van Excel
mw. mr. P.J. Verdam
mw. mr. A.E. van Oost
mw. mr. N.M.K. Damen
mw. mr. C.C. Horrevorts

Funcie

Voorzitter
Plv. voorzitter
Plv. voorzitter
Plv. voorzitter
Plv. voorzitter

Lid-advocaat
Lid-advocaat
Lid-advocaat
Lid-advocaat
Lid-advocaat
Lid-advocaat
Lid-advocaat
Lid-advocaat
Lid-advocaat
Lid-advocaat

Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat

Griffier
Plv. griffier
Plv. griffier
Zittingsgriffier
Zittingsgriffier

Raad van Discipline Arnhem-Leeuwarden

(arrondissementen Gelderland, Overijssel, Midden-Nederland en Noord-Nederland)

Naam

mr. M.F.J.N. van Osch
mw. mr. A.R. Creutzberg
mr. A.H.M. Dölle
mw. mr. F.P. Dresselhuys-Doeleman
mw. mr. K.H.A. Heenk
mr. R.A. Steenbergen
mr. J.R. Veerman
mr. A.E. Zweers

mr. F.E.J. Janzing
mr. P.J.F.M. de Kerf
mr. W.H. Kesler
mw. mr. H.Q.N. Renon
mr. H.J.P. Robers
mw. mr. M.J.J.M. van Roosmalen
mw. mr. S.H.G. Swennen
mr. E.H. de Vries
mr. E.A.C. van de Wiel
mr. P.S. van Zandbergen

mr. F.B.M. van Aanhold
mr. G.R.M. van den Assum
mw. mr. A.D.G. Bakker
mw. mr. E. Bige
mw. mr. A.T. Bolt
mw. mr. S.M. Bosch-Koopmans
mr. F.L.M. Broeders
mr. R.J.A. Dil
mr. H. Dulack
mr. J.A. Holsbrink
mr. B. Jansen
mr. E.J.C. de Jong
mw. mr. M.I. van Kalmthout
mw. mr. G.H.H. Kerkhof
mr. F. Klemann
mr. G.E.J. Kornet
mr. W.W. Korteweg

Functie

Voorzitter
Plv. voorzitter
Plv. voorzitter
Plv. voorzitter
Plv. voorzitter
Plv. voorzitter
Plv. voorzitter
Plv. voorzitter

Lid-advocaat
Lid-advocaat
Lid-advocaat
Lid-advocaat
Lid-advocaat
Lid-advocaat
Lid-advocaat
Lid-advocaat
Lid-advocaat
Lid-advocaat

Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat

mr. A.H. Lanting
mr. K.F. Leenhouts
mr. P.Th. Mantel
mr. R.P.F. van der Mark
mr. C.W.J. Okkerse
mr. N.H.M. Poort
mw. mr. E.M.G. Pouls
mr. L.A.M.J. Pütz
mw. mr. P. Rijnsburger
mr. H.H. Tan
mw. mr. M. Tijsseling
mr. B.E.J.M. Tomlow
mr. M.W. Veldhuijsen
mr. P.P. Verdoorn
mr. H.J. Voors
mr. S.J. de Vries
mw. mr. A.M.T. Weersink
mw. mr. A.S.M. Zweerman-Oude Breuil

Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat

mw. mr. M.M. Goldhoorn
mw. mr. L.M. Roorda
mw. mr. A.E. van Oost
mw. mr. J.M.G. Kuin-van den Akker
mw. mr. D.C. van der Kwaak-Wamelink
mw. mr. W.E. Markus-Burger
mw. mr. A.M. van Rossum

Griffier
Plv. griffier
Plv. griffier
Zittingsgriffier
Zittingsgriffier
Zittingsgriffier
Zittingsgriffier

Raad van Discipline Den Haag

(arrondissementen Den Haag en Rotterdam)

Naam

mw. mr. M.F. Baaij
mr. G.A.F.M. Wouters

mw. mr. C.H. van Breevoort-de Bruin
mw. mr. M.P.J.G. Göbbels
mr. S.M. Krans

mw. mr. P.O.M. van Boven-de Groot
mw. mr. J.G. Colombijn-Broersma
mr. L.P.M. Eenens
mr. R. de Haan
mw. mr. T. Hordijk
mw. mr. M.F. Laning
mw. mr. H.E. Meerman
mr. A.J.N. van Stigt

mr. M. Aukema

mw. mr. M.G. van den Boogerd
mr. P.S. Kamminga
mr. J.H.M. Nijhuis
mr. P.J.E.M. Nuiten
mr. P.C.M. van Schijndel
mw. mr. C.A. de Weerd

mr. P. Rijpstra
mr. M. de Klerk
mr. R. Oranje-Jorna
mr. A. Schaberg
mr. A.B. Baumgarten

mw. mr. A. Tijs
mw. mr. D.L. van Lijf
mw. mr. A.E. van Oost
mw. mr. M.M.C. van der Sanden
mw. mr. N.M. van Trijp

Functie

Voorzitter tot 1 maart 2019
Voorzitter vanaf 1 maart 2019
Plv. voorzitter tot 1 maart 2019
Plv. voorzitter
Plv. voorzitter
Plv. voorzitter

Lid-advocaat
Lid-advocaat
Lid-advocaat
Lid-advocaat
Lid-advocaat
Lid-advocaat
Lid-advocaat
Lid-advocaat

Plv. lid-advocaat
tot 1 juli 2019
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
tot 22 april 2019
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
vanaf 1 mei 2019
Griffier
Plv. griffier
Plv. griffier
Zittingsgriffier
Zittingsgriffier

Raad van Discipline 's-Hertogenbosch

(arrondissementen Oost-Brabant, Limburg en Zeeland-West-Brabant)

Naam

mw. mr. W.E.A. Gimbrère-Straetmans
mr. A.G.M. Zander

mw. mr S.H.L. Baggel
mr. P.H. Brandts
mw. mr. C.A.M. de Bruijn
mw. mr. M.M.T. Coenegracht
mr. M.T. van Vliet

mr. drs W.H.N.C. van Beek
mr. R.J.H. van den Dungen
mr. J.D.E. van den Heuvel
mr. A.L.W.G. Houtakkers
mr. S.A.R. Lely
mr. H.C.M. Schaeken
mr. L.W.M. Caudri

mr. A.J.F. van Dok
mw. mr W.A.A.J. Fick-Nolet
mw. mr A. Groenewoud
mr. L.J.G. de Haas
mr. U.T. Hoekstra
mw. mr. N.M. Lindhout-Schot
mr. J.B. de Meester
mw. mr. A.A.M. Schutte
mr. L.R.G.M. Spronken

mw. mr. I.J.M. Huysmans-van Opstal
mw. mr. T.H.G. Huber-van de Langenberg
mw. mr. A.E. van Oost
mw. mr. C.M. van den Reek

Functie

Voorzitter tot 1 juli 2019
Voorzitter vanaf 1 juli 2019
Plv. voorzitter tot 1 juli 2019
Plv. voorzitter
Plv. voorzitter
Plv. voorzitter
Plv. voorzitter
Plv. voorzitter

Lid-advocaat
Lid-advocaat
Lid-advocaat
Lid-advocaat
Lid-advocaat
Lid-advocaat
Lid-advocaat

Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat
Plv. lid-advocaat

Griffier
Plv. Griffier
Plv. Griffier
Zittingsgriffier

De (plaatsvervangend) voorzitters, leden en griffiers van een raad van discipline zijn plaatsvervangers bij de andere raden van discipline.

62 enstelling colleges in 2019

Links en informatie

www.hofvandiscipline.nl
www.raadvandiscipline.nl
www.radenvandiscipline.nl

Uitspraken: www.tuchtrecht.nl

Persvoorlichting:

mr. A. van Oost

e-mail: persvoorlichting@tuchtcollegesadvocatuur.nl

telefoon: 088 - 20 53 725

Colofon

Eindredactie:

mr. G.A.F.M. Wouters, voorzitter Raad van Discipline Den Haag
mr. A.M. Cornelisse-van den Berk, manager SOTA
mevr. A.T. Dries, griffiemedewerker Raad van Discipline Arnhem -
Leeuwarden
mr. A.E. van Oost, plaatsvervangend griffier Raden van Discipline

Met dank aan:

De griffiers en griffiemedewerkers van de tuchtcolleges.

Vormgeving:

Opmeer papier pixels projecten, Den Haag

